

NOVADNIEKS

PREIĻU RAJONA LAIKRAKSTS

Nr. 83-84 (6242 - 6243)

24.09.1991.

Cena : 30 kap. (abonentiem 22 kap.)

Komisariāts vairs nav komisariāts

Trešdien, 18.septembrī, speciāli izveidota komisija sāka kara komisariāta īpašuma uzskaiti. Turpmāk šai ēkā izvietosies Valsts dienesta pārvalde. Līdzšinējās alternatīvā dienesta rajona nodaļas priekšnieks Antons Andžāns bija devies uz Rīgu pēc jaunās informācijas, un komisijas darbu vadīja viņa vietniece Rita Mičule.

Kamēr vairāk vai mazāk nervozi sākās komisariāta nodošana un pieņemšana un privātā tērti virsnieki izrādīja savus kabinetus, vēl nesenais rajona kara komisārs Vitālijs Suprūns savā vēl nesenajā kabinetā sniedza nelielu interviju.

— Ko komisariāta darbinieki nodod jaunajam dienestam?

— Ēku, mēbeles, visu tehniku un iekārtas, kas nebija jānodod kara daļai. Nododam arī daļu radiostacijas, sakarus ar pagastiem. Atšķirībā no citu rajonu komisariātiem, kur iznīcināja visu uzskaiti un kartotēkas, mēs tās nodosim Valsts dienesta pārvaldei.

Nekad šo īpašumu neesmu uzskatījis par savu, jo viss, kas pieder armijai, pieder tautai. Esmu par to, lai viss, kas pašlaik ir armijai, nonāktu tautsaimniecībā.

— Ko turpmāk darīsiet jūs, pārējie virsnieki un darbinieki?

— Savulaik neesmu steidzies pildīt visas pavēles, ko saņēmu. Centos palīdzēt, sadarboties ar vietējo valdību. Domāju, ka pēc neilga laika došos pensijā. Šķiet, ka kopumā trīs virsnieki kā noteikto laiku nodienējuši aizies pensijā, bet divi tiks pārsūtīti uz citu vietu. Bet vispār darbinieki tiks pilnībā atvaļināti tikai pēc diviem mēnešiem. Līdz tam laikam viņi saņems algu un nokārtos visas lietas tai jomā, par kuru līdz šim atbildēja.

— Vai gadījumā jums un jūsu kolēģiem nav ienācis prātā palikt tepat, piedāvājot savu palīdzību topošajam Valsts dienestam?

S.Jokste

Valsts dienesta pārvalde sāk darbu

Šobrīd Antons Andžāns jau ir Valsts dienesta pārvaldes priekšnieks. Bet piektdien, 20.septembrī, viņš apstiprināja, ka komisariāta pārņemšana norit samērā normāli, taču abu pušu viedokļi atšķiras jautājumā par bijušās 2. un 3.nodaļas dokumentāciju. Protī, par rajonā dzīvojošo rezerves virsnieku lietām (ar tām esot pilni 5 maiši) un jauniesaucamo uzskaites grāmatām (tās esot 12 gab.). Komisariāta darbinieki šos dokumentus vēlas sūtīt uz Rīgu — uz apgabala garnizona arhīvu. Valsts dienesta pārvaldes darbinieki, protams, uzskata, ka šī informācija nepieciešama tepat rajonā. Radusies problēma tiek risināta republikas līmenī.

Vēl A.Andžāns informēja, ka pārvalde vēlas ieiet jaunajās telpās un sākt aktīvu darbu jau šonedēļ, jo oktobrī jāsāk strādāt jaunizveidotajai iesaukšanas komisijai. Šoruden mūsu

— Mēs labprāt piedāvātu savu palīdzību. Visi te ir zinoši speciālisti. Taču, cik zinu, lietvedība būs latviešu valodā, ko darbinieki nepārvalda, bet domāju, ka Latgalē to varētu pagaidām pieciest.

Jaunajai pārvaldei būs grūtības ar speciālistiem, viņu apmācīšanu, sistēmas ieviešanu. Mums tas viss jau ir, un būtu muļķīgi no tā atteikties. Ja es aiziešu pensijā un man te piedāvās darbu, neatteikšos, bet ar noteikumu, ka tiks ievērotas manas pilsoniskās tiesības, bez manas pašcieņas aizskaršanas.

Mēs visi tagad esam tādā situācijā, kad viegli apvainot, pazemot, atbēties. Nevag to darīt, vajag dzīvot. Mūs uztrauc kopīga lieta — kā visu nodot labās rokās. Protams, tas viss notiek lēni un birokrātiski. Diemžēl birokrātija no vecās iekārtas pāriet uz jauno...

Domāju, jaunās pārvaldes darba apjoms būs mazāks, kā līdz šim bija mums. Taču viņiem būs grūti uzreiz pārņemt to informācijas apjomu, kas ir mūsu rīcībā. Vēl ilgi vajadzēs ar bijušo komisariātu saistītu palīdzību — dažādas izziņas un dokumentus gan „afgāņiem”, gan „černobiliešiem”, gan visiem citiem, kas kādreiz dienējuši vai karājuši. Daudz kas no tā būs atkarīgs. Tāpēc domāju, ka pāris gadus jaunās Valsts dienesta pārvaldes darbinieki patiešām varētu strādāt kopīgi ar veco aparātu.

Citādi, kā redzat, viss normāli un mierīgi. Nododam lietas.

S.Jokste

Raiņa kolhozā šogad, neskatoties uz nebūt ne vieglajiem dabas apstākļiem, sekmīgi veicas lauku darbi. Aizkalnes puses ļaudis vieni no pirmajiem rajonā sāka labības novākšanu, centīgi strādāja kartupeļu rakšanā, un ap septembra vidu šis darbs bija pabeigts. Tas — pateicoties mehanizatoru un pārējo saimniecības ļaužu centībai, Preiļu vidusskolu un Aizkalnes deviņgadīgās skolas skolēnu palīdzībai.

ATTĒLOS: jaunais mehanizators Dainis Sauliņš čakli strādāja lopbarības sagādē, labības novākšanā un arī kartupeļu rakšanā; labi palīgi bija Aizkalnes deviņgadīgās skolas skolēni.

Jāņa Silicka foto

Kuvis zināms, kādas vērtīgas un deficītas mantas saņēms tās trīs saimniecības („Dzintars”, „Smelteri” un „Druva”), kuras mūsu rajonā uzvarēja konkursā par kvalitatīvas zāles lopbarības sagatavošanu. Pārdošanai ielikti krāsu televizori, ledusskapji, veļas mazgājamās mašīnas, radiolas — pa desmit līdz divdesmit katra veida mantām. Atliek tikai izlemt, kuri saimniecību ļaudis ir cienīgi tās iegādāties.

Aizvadītajā nedēļā rajona saimniecībās notika kompleksa darba aizsardzības un tehnikas ekspluatācijas drošības republikāniskā skate. Astoņas apskates komandas, kurās bija republikas Lauksaimniecības ministrijas un rajona tehniskās uzraudzības valsts inspekcijas darbinieki, mūsu kaimiņu — Rēzeknes, Daugavpils, Jēkabpils un Madonas rajonu pārstāvi, iepazīnās gandrīz ar visām liel-saimniecībām. Galīgie rezultāti vēl nav apkopoti, taču jau tagad var sacīt, ka darba aizsardzības un tehnikas ekspluatācijas drošības uzlabošanā ieguldīts ne sevišķi daudz darba. Turvāk par to runās saimniecību inženiertehnisko darbinieku apspriedē, kas notiks šonedēļ.

Preiļu 1.vidusskolā šogad fakultatīvā veidā var apgūt latīņu valodu. Vidusskolas klašu skolēniem to mā-

cis Kazimirs Butlers. Savukārt Rudzētu un Līvānu 1.vidusskolās var iegūt traktora vadītāja tiesības.

Jaunsilavas deviņgadīgā skola ir pirmā rajonā, kur skolēniem ticības mācību uz vietas skolā mācīs mācītājs. Pie Jaunsilavas bērniem viņš ieradīsies no Nicgales. Kā par jebkura pulciņa vai fakultatīvo nodarbību va-

ZIŅAS

ditāja darbu arī par šīm fakultatīvajām nodarbībām paredzēts samaksāt.

Rajonā stipri izjūtams angļu valodas skolotāju trūkums. Sevišķi — Līvānu 2.vidusskolā, kur pat nevar notikt visas paredzētās stundas. Angļu valoda pēkšņi ir kļuvusi par modes lietu, vecāki un bērni nepelnīti novēršas no vācu valodas.

Preiļu pilsētas valdes kārtējā sēdē izskatīts viens no šobrīd aktuālākajiem jautājumiem — par dažādu ražošanas, kultūras un izglītības iestāžu un to ēku pārņemšanu vietējās pašvaldības pārziņā. Valde apsvēra arī iespējas pārņemt pilsētas ziņā dažus sadzīves pakalpojumu uzņēmumus.

Vai Preiļos būs municipālā policija? Galīgo vārdu šajā jautājumā teiks pilsētas deputāti. Valde ierosina uzturēt četrus vai piecus policistus, kuriem būs jānodrošina pilsētā sabiedriskā kārtība. Cerams, ka šī jautājuma risināšana ne tiks ievilināta, jo Preiļi jau sāk atgādināt Čikāgu trīsdesmitajos gados, kad normālam cilvēkam vakara stundā uz ielas rādīties nebija ieteicams...

Joprojām nav īsti skaidrs, kas sagaida Preiļu pirts un atvēršanās kompleksu. Kā zināms, tā uzturēšanai nepieciešami līdzekļi. Pēc neoficiālām ziņām uz šo kompleksu skatus sākusi mest alus ražošanas firma „Al-daris”. Ja kādu daļu no tā patiešām iztirgos alus darītava, tad uz pirti, acīmredzot, turpmāk ies ne tikai tie, kas „nemil” kasīties, bet arī tie, kas grib „vannoties alus baseinā”.

Ne ar difteriju, ne holeru, ne kādu citu tikpat briesmīgu kaiti, no kurām pēdējā laikā mūs brīdina mediķi, Preiļu rajona iedzīvotāji līdz šim nav saslimuši.

Slimot nav vēlams. Arī tamdēļ, ka SCO celtnieki rajona centrālās slimnīcas piebūvi līdz Jaungadam, kā bija solīts, diez vai pabeigs celt.

Preiļu rajona izpilddomēteja pasūtījusi reklāmfilmu par Preiļu rajonu. Šobrīd filmā gatava un ieskaņota franču valodā, devusies līdz mūsu koristiem uz Franciju. Vēl filmas veidotāji no Rīgas videofirmas „AKO — 4” izgatavos filmas kopijas latviešu, krievu, vācu un angļu valodās. Kino ir dārgs priekš, taču rajona izpilddomētejas priekšsēdētājs Ilgonis Sņiķers informēja, ka 15 minūtes garā videofilma rajonam izmaksājusi tikai 15 tūkstošus rubļu.

PASŪTIET

laikrakstu „Novadnieks” 1992.gadam!

Abonēšanas maksa gadam (ar piegādi) 26,76 rubl., pusgamam 13,38 rubl., 3 mēnešiem 6,69 rubl., 1 mēnesim 2,23 rubl.

Parakstīšanos pieņem visās sakaru nodaļās un sabiedriskie preses izplatītāji.

S.Jokste

Kā atsaucamies rudenim

Ne velti rudenī salīdzina ar bagātu un devīgu vīru, kurš pie sava galda saaicina čaklus darba darītājus un katram pasniedz pēc nopelniem. Cik kurš bijis rosīgs darbā, tas tādu ražu saņem. Šajā ziņā norēķini iet uz beigām — labība jau tikpat kā novākta, atlikuši simti un pat desmiti pēdējo hektāru dažās saimniecībās, rit kartupeļu lasīšana, tuvojas vai arī jau sācies sakņaugu novākšanas laiks.

Bet, saukdams saņemt ražu, rudens atgādina arī par citiem darbiem, lai nākamgad tāpat būtu ko aizvest no laukiem. Tie svarīgākie tād ir organiskā mēslojuma izvešana un iestrāde, zemes aparšana. Kā viens, tā otrs ir svarīgi faktori nākamā ražu veidošanā. Kā tiek galā mūsu saimniecībās?

Pēdējā laikā diezgan bieži tiek aicināti vienkopus saimniecību vadītāji un spriests par dažādām lietām, tajā skaitā par rudens aicinājuma — lauku darbu — izpildi. Šie jautājumi tika cilāti arī aizvadītajā nedēļā un kārtējo reizi tika izteikti pārmetumi: pagastu zemes komisijas novicina jautājuma par zemes iedalīšanu izskatīšanu, joprojām nav skaidrs, kur un kas paliks kolhozam, kas aizies jaunsaimniekiem. Tātad nav zināms, vai to jeb šo gabalu ir vērts mēslot un apart, apstēt

ar ziemājiem.

Es gan zemes komisijas nevainotu kūtrumā. Cita lieta, ka sākumā pieņemumu izskatīšanas procedūra šķita viegla un vienkārša, bet praksē izrādījās, ka gandrīz katrs trešais no tiem saistīts ar lielākiem vai mazākiem sarežģījumiem, strīdiem, nepmierinātību. Jaunsaimniekiem zemes reformas šajā stadijā ir priekš-

Lauku darbu apskats

rocības, un, kamēr komisija nav tikusi galā ar viņiem, neko nevar pateikt par kopsaimniecību. Kamēr visas lietas nav izskatītas sesijā, kamēr nav izstrādāts plāns, nevar pāriet pie darba dabā, pie zemes iemērišanas. Līdz tam laikam zeme paliek līdzšinējo lietotāju rokās, un vismaz šoruden ir skaidrs, ka viņiem pašiem tā arī jāpaspēj. Un ne jau kā pagādās, bet kvalitatīvi un labi sagatavotā augsne.

Kas tad izdarīts mūsu rajonā? Labākie šī darba veikšanas termiņi aizritējuši, bet ar ziemājiem apsēts tikai pāri par 60 procentiem paredzēto platību, rapša lauki jau sazaļojuši. Rudens apsējības laikā nosvinētas kopsaimniecības „Druva”, „Zelta

vārpa” un „Nākotne” — tas tad arī viss. Skaidrs, tur bez maizes nākamgad nebūs. Par tādu iespēju var jau šaubīties tur, kur ziemāji iesēti mazāk par ceturto daļu no paredzētajām zemēm, kā, piemēram, „Silajānos”, „Sīlukalnā”, „Vanagos” un citur. Ja te baidās, ka ar rudziem vai ziemas kviešiem aizņemtie lauki tiks kādam zemniekam, tad kālab līdz šim nebaidījās no viņa darba kopsaimniecībā? To pašu gribas teikt par organisko mēslu izvešanu un iestrādi, kur uzdevums rajona lielsaimniecībās veikts līdz 60 procentiem. Izņemot „Rožupi”, „Silajānos” un „Zelta vārpu”, strādāts viduvēji, bet „Sīlukalnā”, „Vanagos”, „Gailišos” un vēl citur — ļoti viduvēji. Atgādināšu, ka šajās saimniecībās šoruden ievāktas arī zemas graudaugu ražas.

Pamaz rosības mana rudens aršānā. Tomēr daudzas saimniecības mācījusi pērnā gada rūgtā pieredze, kad pulka zemes palika neaparts, un kā tas kavēja šī pavasara darbus. Piemēram, labāko rindās šajā darbā izvirzījās saimniecības „Dubna”, „Gailīši” un citas. Negaida uz drīzo pastardienu, tas ir, kolhozu likvidēšanu un visas zemes acumirklīgu pārīšanu zemnieku rokās, bet dara tos darbus, kuri jādara rudenī.

A.Mežmalis

„Sadālīsim līdzīgi to, kas pieder tev...”

Ši dungādzesmiņa nāk prātā, kad, lai ieiētu bijušajā partijas komitejas ēkā, nākas apiet kravas mašīnu un pagaidīt, kamēr divi vīri stenēdami iznes pa durvīm palielu skapi...

Gaitēpos un kabinetos klusums. Vien novirmo putekļi, skumji nočaukst vairs nevajadzīgas veidlapas, bet vienīgo dzīvību šai nomācošajā gaisotnē ienes tie, kas piebraukuši, lai aizvestu mēbeles. Taču rajona izpildkomitejas organizācijas un instruktažas nodaļas vadītāja Alda Kristapone paskaidro, ka nekāda patvaļa te nenotiek, un skaidri zināms kas, ko un cik no šīs ēkas aizved.

Vispirms komisija, kuras sastāvā bija rajona un pilsētas izpildkomitejas, finansu nodaļas, kā arī bijušās partijas komitejas pārstāvji, sastādīja aktus par katru telpu. Pašlaik atbilstoši rajona izpildkomitejas rīkojumam ēkā esošais inventārs tiek sadalīts starp Līvānu, Preiļu un pa-

gastu izpildkomitejām. (Bez atbildības, protams.) Katra no pašvaldībām iesniedza sarakstu ar uzskaitījumu, kas tai būtu nepieciešams, un atbilstoši sarakstam gandrīz visu arī saņem. Tādējādi ikviena skapja, krēsla vai telefona aparāta turpmākais liktenis ir pierakstīts un uzskaitīts.

Kas saņem LKP mantu

Protams, pagastu ļaudis ir laimīgi, nacerēti tikuši pie krēsliem un rakstāmgaldiem. Taču vislielāko sajūsmu izraisot metāla seifi, jo līdz ar jauno saimniekošanas sistēmu, tie pagastos kļuvis nepieciešami, taču nekur nav dabūjami, bet te — gandrīz katrā kabinetā un pat pa divi. Tiesa, daudziem bijušie īpašnieki aizejot paķēruši līdzī atslēgas...

Vēl Kristapones kundze informēja, ka savu īpašumu, kas ticis sadalīts, daloties organizācijai, atpakaļ saņēma Latvijas Republikas rajona prokuratūra. Ka pēc jauno saimnieku lūguma daļa mēbeļu, aizkari, kā arī bijušās biroja zāles un lielās zāles iekārtojums paliks mūzikas skolas un jaunrades nama īpašumā. Daudz mantu — gan salauztu un remontējamo — esot ēkas pagrabā, taču arī tām, kā rādās, būs ņēmēji.

Bet ko bijušie īpašnieki? Neko. Viņi te nerādās. Esot zvanījis komunistu nesenaļs līderis Vartminskis un neesot bijis ne pārāk satraukts, ne dusmīgs. Dzīve iet uz priekšu. Un tomēr gribas — kaut ātrāk. Kaut ātrāk beigtos šī „izvešana” un mājā ienāktu dzīvība un kārtība. Jo putekļi krājas, atstātās puķes gaida, lai par tām rūpējas, un sadauzītās durvis — lai tās iestiklo.

S.Jokste

Visi grib zemi, bet vai visi — saimniekot?

Šī brīža visaktuālākā problēma: „Kas šoruden apstrādās zemi?” Zemes reforma turpinās, bet nu jau redzams, ka līdz 1.novembrim (kā bija solīts) pilnīga priekšstata par zemi, tās nākamajiem saimniekiem nebūs. Ap zemi, mantiniekiem, pašreizējiem tās lietotājiem situācija vēl tikai skaidrojas. Zemes komisijas šķetina sarežģīto kamolu un lemj par to, kas būs tās likumīgais saimnieks.

Arī Rīgas speciālisti esot neziņā, jo tik daudz zemes gribētāju nebūjis plānots, tāpēc arī radusies aizķeršanās ar projektu izgatavošanu. Tā sanāksmē, kurā piedalījās pagastu un rajona zemes komisijas, pagastu priekšsēdētāji, klātesošos informēja Lauksaimniecības ministrijas Zemes ierīcības departamenta direktora vietnieks Krieva kungs.

Apspriežot zemes reformas gaitu rajonā, bija daudz jautājumu, tikpat — atbildžu, pārrunu. Taču, kā varēja just no reakcijas zālē, ne visas atbildes apmierināja jautātājus.

Uz galveno jautājumu — kas šoruden apsaimniekos zemi — atbilde bija šāda. Cilvēkiem, kuri likumīgi pieteikušies uz mantojumu vai citādi ir tiesīgi uz zemes platībām, jāļauj to apstrādāt jau šī rudenī. Protams, tas iespējams tad, ja nav domstarpību, konfliktsituāciju, vairāku pretendentu uz vienu zemes gabalu. Lūk, šis jautājums tad arī steidzīgi jārisina pagastu zemes komisijām, lai vismaz lielāko daļu platību paspētu apart un veikt kultūrtehnikos darbus, lai nākamvasar audzētu maizi.

Viesim no Rīgas nācās uzklaušīt pretenzijas, ka joprojām nav skaidrības par kompensācijām. Neziņa tikai vairo cilvēku nervozitāti, rada neticību. Vienreiz mūžā jau smagi pieviltie latviešu zemnieki vēlreiz negrib palikt zaudētājos. Jo piesolītie (iespējamie) viens vai divu tūkstoši rubļu vērtspāpiros par hektāru aramzemes liek šaubīties par kompensācijas lietderīgumu.

Cilvēki gaida „labākus laikus” un cer sagaidīt citus likumus, tāpēc rezervē mantojuma tiesības uz turpmāko, kaut gan paši nezina, ko darīs ar šo zemi: spēš vai nē to apstrādāt. Daudz ir arī tādu, kuri zemi ņem mantojumā, cerot, ka to kādreiz pārdo vērtīgāk.

Pašreizējos mērieku laikos zemes komisijas nodarbojas ar nepateicīgāko šajā procesā: dažādu pušu samierināšanu. Jā, dažviet uz vienu vai otru zemes gabalu pretendē divi, pat trīs kandidāti. Katrs pierāda savas tiesības. Arī kolhozs. Todien rajona zemes komisija izskatīja sūdzības no Aglonas, Rušonas un Rudzātu pagastiem, mēģināja rast optimālāko variantu, kas būtu pieņemams visiem.

Rajona zemes komisijas priekšsēdētājs J.Bojārs informēja, ka notiks ne tikai zemes, bet arī ūdeņu — ezeru, upju — privatizācija. Tas nozīmē, ka iedzīvotāji, organizācijas

apsaimniekos šīs platības uz tādiem pat noteikumiem kā zemi. Arī nodokļus maksās tāpat.

Vēl par ūdeņiem un vidi ap tiem, īpaši Rušonas, Aglonas un citos pagastos. Tur ūdeņu ir daudz, bet nekārtību un ekoloģisku pārkāpumu tikpat. Daudzi zemes apsaimniekotāji ignorē likumu, kas paredz aizsargjoslu neaizskaramību. Tajā nedrīkst veikt kultūrtehnikos darbus, būvēties, iznīcināt zaļo zonu. Vides aizsardzības dienesta pārstāvis aicināja pagastu valdes par to turpmāk vairāk domāt un nopietnāk rīkoties. Tiem zemes īpašniekiem, kuri teritorijās būs valsts aizlieguma objekti, nāksies ievērot visus priekšnoteikumus par to aizsardzību un noslēgt līgumus ar vides aizsardzības komiteju.

Mērieku laiki sākušies ne tikai laukos, bet arī pilsētās. To teritorijas gan īpaši nepaplašināsies, jo mūsu valstī dzīvo zemes kopēju tauta un tai nav ko drūzmēties pilsētu šaurībā un bezdarbībā. Apvedceļa būvei Preiļos gan tiks atvēlētas nepieciešamās platības. Tāpat iedalīs nedaudz zemes, kur būvēt dzīvojamās mājas vai iekārtot piemājas dārziņus.

Izskanēja dažādi viedokļi par mežiem, tā saimniekiem, tiesībām un pienākumiem. Virsmežzinis Rudzīša kungs vēlreiz atgādināja, ka viss, kas saistīts ar mežu un tā bagātībām, jārisina kopā ar valsts mežniecību. Tās platības, kas bija Latvijas brīvvalsts fonds, tāds arī paliks. Bet mantinieki saņems to daļu, kas tika nacionalizēta. Arī šajās platībās nekāda patvaļa vai pašdarbība nav pieļauta, bet visi apsaimniekošanas darbi veicami saziņā ar valsts meža dienestu. Virsmežzinis aicināja vietējos pašvaldības aktīvāk iesaistīties meža bagātību aizsargāšanā, lai turpmāk gan ogu, gan citās lietās rajonā būtu kārtība.

Rožupes pagasta zemes komisijas pārstāvis izteica bažas par privatizācijas tempiem un likumiem, kas virza vai bremzē šo procesu.

Viņaprāt, kungiem Rīgā vajadzētu uzklaušīt zemes komisiju domas. Tad, iespējams, daudzas lietas arī valdības līmenī risinātos citādāk un operatīvāk.

Galvenais — ticība, ka daudzi, kuri jau šoruden grib art, sēt ziemājus, sakārtot tīrumus, to varēs darīt. Jo atļauja uzsākt lauku darbus jau saņemta. Tikai pašvaldībām šis process jāpateidzina.

Aina Iljina

Auksts ūdens karstasinīgiem gailēniem

Rajona nepilngadīgo lietu vecākā inspektore Elma Aksjonova reti kuru dienu pavada mierīgi, — viņas pārzinā ir visnemiēnīgākā tauta — pusaudži. Daudziem no viņiem vēl īsais mūžiņš aizritējis kā kauslīgiem gailēniem, plūcoties, saļecoties un arī ko nopietnāku izstrādājot.

— Pusaudžu noziegumu skaits nemazinās, — stāsta E.Aksjonova. — Nepilnos deviņos šī gada mēnešos izdarīti 70 noziegumi. Tas ir daudz vairāk nekā attiecīgajā periodā pagājušajās gadā. Visvairāk nepilngadīgie ir uzdarbojušies Preiļos, Līvānos, Riebiņos.

Pašlaik republikas Augstākās Padomes deputāti izstrādā Likumu par piespiedu audzināšanas līdzekļu piemērošanu nepilngadīgajiem. Paredzams, ka tas tiks pieņemts un stāsies spēkā jau šogad. Atšķirībā no pašreizējās nepilngadīgo likumpārskatīšanas audzināšanas sistēmas jaunais likums paredz īsāku „auk-

lēšanās” laiku. Jau sākot no vienpadsmit gadu vecuma, pret jauno cilvēku vajadzības gadījumā varēs pielietot piespiedu audzināšanas līdzekļus. Lietas par to pielietošanu izskatīs tautas tiesa. Tikko pāri desmit gadu robežai pārkāpis bērns tiesas priekšā? Elma Aksjonova, skaidrojot topošo likumu, domā, ka, acimredzot, tiesā būs atsevišķs cilvēks vai komisija, kas nodarbošies tieši ar mazgadīgo pārkāpumiem.

Kādi būs šie piespiedu audzināšanas līdzekļi? Lūk, daži no tiem. Nosūtīšana uz vispārējā tipa mācību iestādēm, kuras specializējušās nedisciplinēto, grūti audzināmo vai sociālā riska ģimeņu bērnu audzināšanā. Nosūtīšana uz slēgtā tipa mācību iestādēm, kas būs likvidēto specskolu vietā. Nodrošana audzināšanā pansijā vai citā ģimenē, rīcības spējas ierobežošana likumā noteiktajā kārtībā, ievietošanas speciālā ārstniecības iestādē, kā arī citi.

Jaunā likuma projekts paredz, ka tagad vajadzēs veikt noteiktus uzdevumus nodarītā kaitējuma pilnīgai vai daļējai atlīdzināšanai. Līdz šim tas palika uz vecāku vai vainīgo pusaudžu sirdsapziņas.

Būs arī atsevišķs likums par nepilngadīgo bērnu vecāku un personu, kas viņus aizstāj, atbildību par bērnu audzināšanu un mācīšanu.

— Es šodien uzstājos pagastu valdes priekšsēdētāju sanāksmē un runāju par pusaudžu jautājumu, — teica E.Aksjonova. — Katrā pagastā darbojas nepilngadīgo lietu komisija, bet stāvoklis ar tiem, kas nekur nemācās un nestrādā, ir sarežģīts. Pagastu pašvaldības ļaudis man prasa, kur viņus iekārtot darbā, ja nav vietu. Man nav ko atbildēt, jo tās pat stāvoklis ir arī Preiļos, un neviens negrib ņemt darbā šādu pusaudzi arī tad, ja kāda vieta atrodas. Manuprāt, pašos principos būtu jāpārorganizē darbā iekārtošanas birojs, lai šajā

vietā ieradies cilvēks varētu saņemt norīkojumu darbā un šādi pusaudži lai jau vakarā saņemtu par padarīto nopelnīto naudu. Nenāktos zagāt. Darba taču vispār pietiktu! Pilsētas sakopšanā vien cik vajadzētu darīt. Pusaudžu problēma vispār nevienam īpaši neuztrauc. Un tā mēs sagatavojam arī jaunu papildinājumu noziedznieku rindām.

Īpaša un smaga problēma ir arī čigāniem. Tuvākajā laikā notiks reids pa viņu dzīves vietām. Ir sagatavotas speciālas kartītes katrā ģimenei, lai pārbaudītu, ar ko nodarbojas katrs viņu bērns. Spēcīgus pusaudžus mēs redzam nestrādājot un nemācoties, bet dienas pavadām pilsētā. Daudzu nekārtību „autori” ir tieši viņi.

— Un kāds ir pavisam svaigākais pusaudžu izlēciens?

— Aleksandrs Jevstignejevs, savos 15 gados jau atgriezies no specskolas, tagad nemācās, nenākšo

mājās un Vladimirs Sovāns, kuram vēl pat nav bijusi 14.dzimšanas diena, kādam piektklasniekam „piesējās” jau kompjuterspēlēs, izspieda no viņa naudu, par ko spēlēt, tiesa — atlikumu atdeva. Taču no nodoma iegūt puikas cepuri (kura, starp citu, maksāja 50 rubļus) atteikties nevarēja. Izsekoja zēnu un cepuri atņēma. Zēna māte griezās nepilngadīgo lietu inspekcijā. Vainīgie tika sadzīti. Cepuri viņi bija nolikuši drošā vietā — sargbūvē pie kulinārijas ceha tā karājās uz naglas. Būdai bija nomainīta slēdzene. Tie, kas to bija darījuši un pie kuriem atradās atslēga, acimredzot te taisījās uz drošu un ērtu palikšanu. Tā tas sākas. Ar iepatikušos cepuri vai somu šodien, ar mopēdu vai magnetofonu rīt, ar ... tiesas solu turpinājuma.

Vai jaunais, topošais likums būs auksta duša gailēniem?

L.Sila

Lauku aktualitātes

Traktori — par puscenu

Rajona zemnieku saimniecībām iedalīti seši Polijā ražoti traktori „Ursus”, kuru jauda ir 60 zirgspēki. Lai samazinātu izdevumus, jo šī tehnika tagad ir dārga, jaunsaimnieki maksās tikai puscenu (aptuveni 30 tūkstošus rubļu), bet pārējo segs republika un rajons.

Strīdi par piena kvalitāti

Kad satiekas piena ražotāji un pārstrādātāji, gandrīz vienmēr izraisās asa diskusija. Siera rūpnīcu kritizē, ka piena savācēji nepareizi ņem tauku saturu paraugus (tā tas bija arī pēdējā zemnieku sanāksmē), bet uzņēmuma speciālisti savukārt izsaka pretenzijas ražotājiem — slaukumu vajagot atdzēsēt, piena traukiem jābūt tīrākiem utt.

Lai, kā saka, nebūtu bez vainas vainīgo, zemnieku sanāksmē nolēms, ka turpmāk piena savācējs grāmatīnā drīkstēs ierakstīt piezīmi par kvalitātes rādītājiem. Kā pirmklasnieka dienasgrāmatā! Taču citas izejas pagaidām neccot.

Sanāksmē runāja, jautāja, vienojās, nepiekrīta. Bet uz piena dzesēšanas iekārtām, kas slaukumam nodrošina labāku kvalitāti, neviens tā arī nepieteicās...

Agrotehniski vai ar pesticīdiem?

Kā kopt tūrumus: agrotehniski vai tikai ar pesticīdiem? Par to savas domās jaunsaimniekiem izteica agronomis Jānis Kivlenieks. Viņaprāt, zemnieku saimniecības pavisam bez ķīmijas tomēr nevarēs iztikt, taču līdzšinējā pašdarbība un nemākūlība ķīmikāliju lietošanā esot jāizbeidz. Ja tūrumus gribot apstrādāt ar pesticīdiem, tad labāk lai to darot speciālisti no „Ražības”.

Brīvā tirdzniecībā pesticīdu vairs nebūs, jo līdzšinējā darbība radījusi nelabvēlīgas sekas: augsne vietumis jau saindēta, saindējušies arī cilvēki un lopi. Tāpēc Jānis Kivlenieks atgādina agrotehniskos paņēmienus vārpas un citu nezāļu iznīcināšanai.

Lini maksās vēl dārgāk

Jau šogad linu stiebrīni maksā ļoti dārgi, bet turpmāk to cena (arī linsēklu) vēl pieaugs. Šai produkcijai būs brīvās cenas.

Un tomēr linu sējumu platības samazinās. Lielsaimniecības ar to audzēšanu nodarboties negrib — pārāk daudz klapatu. Ja gribam gulēt uz linu palāgiem, tad, acīm-

redzot, cerības jāliek uz zemnieku saimniecībām. Vai mūsu rajona jaunsaimnieki „iejūgsies” linu vežumos, kā tas bija trīsdesmitajos gados? Iejūgsoties gan, ja vien par līnēm maksāšot kārtīgu naudu.

Kam cukurbietes, tam cukurs

Runā, ka drīz brīvās cenas būšot arī cukuram. Daži lēš, ka tad viens kilograms varētu maksāt pat 13 rubļus. Taču — diezin vai. Tos, kas audzē cukurbietes, tādas raizes nemāc. Jo par cukurbietēm saskaņā ar noslēgtajiem līgumiem var nopirkt cukuru tieši no fabrikas. Un tomēr...

Tā kā līdz civilizētām valstīm mums vēl tālu, līgumu nepildīšana pie mums ir parasta lieta. Un zemnieku saimniecībās tāpēc rūgst neapmierinātība — pērn par cukurbietu tonnu bija noteiktas lielākas cukura normas.

Vai bagāti un dulli?

Ārzemju viesi, kas tagad bieži apmeklē Latviju, iepazīstas ar mūsu zemnieku saimniekošanu, analizē kļūdas. Agronomis Jānis Kivlenieks, kurš nesen ticis ar kādu viesi, sacīja, kā ārzemnieks izteicies šādi: „Jūs laikam esat bagāti un dulli, ja neorganizējat kooperāciju tehnikas iegādei...”

Mūsu jaunsaimnieki patiešām vāc un grib savākt veselu tehnikas parku, kurš nebūt nav nepieciešams 20 hektāru zemes apstrādei. Protams, zemnieks tādējādi jūtas neatkarīgāks. Bet vai bagātāks? Pārsteidzoši lieli kapitālieguldījumi, dotācijas nelielu zemnieku saimniecību veidošanai var neatmaksāties. Tā vismaz domā ārzemju viesi. Bet ko domājam un darām mēs paši?

Vai jūsu mājās būs praktikanti?

Jaunsaimnieki paši vēl tikai mācās saimniekot, bet jāmācās arī tiem zēniem un meitenēm, kuri Jaunaglonas lauksaimniecības skolā apgūst zemkopja un māsaimniecības profesijas. Tāpēc skola meklē zemnieku saimniecības, kuras varētu uzņemt audzēkņus ražošanas iemaņu apguvei.

Tātad skola piedāvā, bet jaunsaimnieki domā... Taču vajadzētu atcerēties, ka praktikanti diezin vai būs melnā darba veicēji. Zēniem un meitenēm jādod praktiskās iemaņas zemes kopšanā, mājturībā un citās lietās. Un mūsu zemnieki skolai te patiešām var daudz palīdzēt.

Aina Iljina

Padomju Savienībā dzīvo saldmiļi?

Interesantas ziņas sniedzis komerciālais izdevums „Merkūrijs”. Izrādās — Padomju Savienība jau daudzus gadus desmitus ir viena no lielākajām cukura ražotājām pasaulē. 1990.gadā saražots 12461 tūkstoš tonnu šī produkta. Otrajā vietā — Indija (11008 tūkstoši tonnu), trešajā — Kuba (7406 tūkstoši tonnu), ceturtajā — Brazīlija (7268 tūkstoši tonnu).

Ja rēķina uz vienu iedzīvotāju, tad pirmajā vietā ir Kuba, kur ik gadus saražo vidēji 697 kilogramus cukura. Salīdzinājumā ar kubiešiem, kā arī austrāliešiem (192 kilogrami), beļģiem (100 kilogrami) un citu valstu iedzīvotājiem, PSRS šinī rādītājā atpaliek — tikai 43 kilogrami. Un tomēr, kā liecina statistikas dati, arī šī

daudzuma cukura vajadzētu pietikt. Salīdziniet!

Itālijā gadā viens cilvēks patērē vidēji 25 kilogramus, ASV — 28 kilogramus, VFR — 33 kilogramus, Japānā — 22 kilogramus, Somijā — 35 kilogramus, Čehoslovākijā — 39 kilogramus, Bulgārijā — 31 kilogramu, Francijā — 35 kilogramus cukura. Šajā ziņā PSRS iedzīvotāji izrādās saldmiļi — 44 kilogrami cukura gadā, rēķinot uz vienu iedzīvotāju. Vairāk cukura apēd tikai Polijā (47 kilogrami) un, protams, Kubā (50 kilogrami).

Kur tad cukurs paliek, ja ieviesta talonu sistēma un daudzās PSRS vietās arī pret tiem cukuru nopirkt nevar? Uz to statistika atbild: pagājušajā gadā kandžas tēcinātāju ienākumi sasnieguši 35 miljardus rubļu...

Suvenīri — no tālienes, portreti — vietējie!

Kādu tik te nav suvenīru! Ar neiedomājamu fantāziju tie darināti no neapstrādātajiem materiāliem. Mirdzot stikliem, plastmasai un šķindot metāliem, tie rindojas plauktā, un visus lepni rotā dāvinātāju ieguvēti vēlējumi.

Protams, par uzvarām, tālēm un sasniegumiem, ko paši kaladinājuši. Turpat līdzās — albūmu „jūra”. Tie liecina par tautu un rajonu draudzību, darba slavu un varonību. Turpinājumos un sērijās skatāmi „kukurūzas” albūmi un komunistiskās darba stafetes albūmi. Tepat novietota arī kaut kur ļoti bieži redzēta Ļeņina biste un bareljefs... Nu protams! Atmiņā pēkšņi atstā skapji un podesti, kur šīs lietas līdz šim glabājušās!

Kā jau sapratāt, visas minētās mantas gadu gadiem krājuši, veidojuši, dāvinājuši un saņēmuši vietējie ko-

munisti, bet pēc partijas rajona komitejas ieteikuma sadalīšanas tās visas nonākušas Preiļu muzejā. Kā viss svaigais, kas vēl pēc gadu desmitiem un simtiem stāstīs par mums mūsu pēctečiem.

Bet vēsture tomēr ir neapreķināma zinātne, nākas nodomāt, šķirstot nesenās pagātnes vārdā darinātās portretus un fotogalerijas, no kurām prefi veras uzticamākie komunisti, aktīvākie agitatori, čaklie tautas kalpi — partijas sekretāri — un arī pa kādam ierindniekam. Ak, cik daudzi tagad tautiski noskaņoti biedri un kundzes te varētu gremdēties savās jaunības un brieduma gadu atmiņās... Lieliska lieta tomēr ir tāds muzejs, tikai nedaudz kļūst žēl to nākamo paaudžu vēsturnieku, kuri centīsies šo — mūsu laiku — pētīt un izprast.

S.Jokste

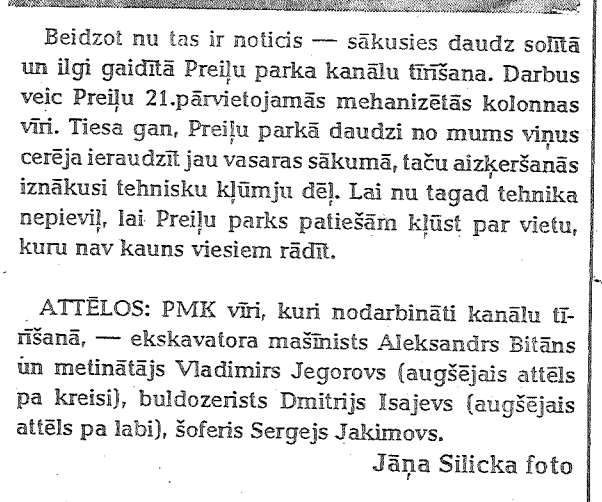
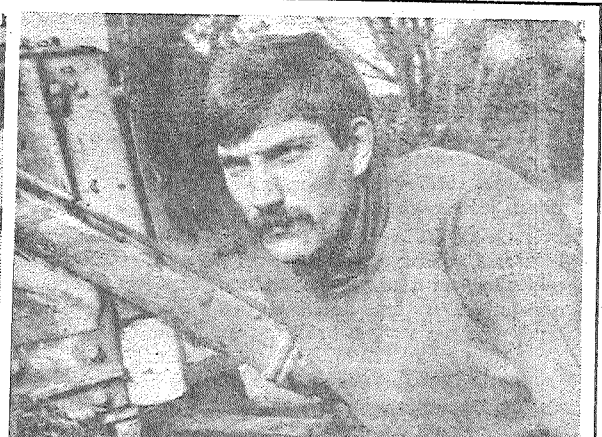
Izglītība Preiļu novadā

Galavojoties Skolotāju dienai, Preiļu vēstures un lietišķās mākslas muzeja darbinieces veido tematisku izstādi „Izglītība Preiļu novadā šī gadsimta 20.—40. gados”.

Izstādi veidojot, tiek izmantoti bijušās Pulānu pamatskolas arhīva materiāli, dažādas tā laika fotogrāfijas un mācību grāmatas. Muzeja darbinieces gan uzsvera, ka šis temats novada vēsturē nav pietiekami zinātniski izpētīts (būvētībā — kā viss 20.—40. gadu periods, kas tomēr sekojušos gadu desmitos maz ticis pieminēts), taču muzeja rīcībā ir daudz materiālu, kuri tiks nopietni pētīti un apkopoti.

Izstādi atklās Skolotāju dienai veltītā sarīkojuma ietvaros, un vēl kādu laiku pēc tam tā būs skatāma Preiļu kultūras namā.

B.Mikāne

Beidzot nu tas ir noticis — sākusies daudz solmā un ilgi gaidītā Preiļu parka kanālu tīrīšana. Darbus veic Preiļu 21.pārvaldības mehanizētās kolonnas vīri. Tiesa gan, Preiļu parkā daudzi no mums viņus cerēja ieraudzīt jau vasaras sākumā, taču aizķeršanās iznākusi tehnisku kļūmju dēļ. Lai nu tagad tehnika nepievil, lai Preiļu parks patiešām kļūst par vietu, kuru nav kauns viesiem rādīt.

ATTĒLOS: PMK vīri, kuri nodarbināti kanālu tīrīšanā, — ekskavatora mašīnists Aleksandrs Bitāns un metinātājs Vladimirs Jegorovs (augšējais attēls pa kreisi), buldozerists Dmitrijs Isajevs (augšējais attēls pa labi), šoferis Sergejs Jakimovs.

Jāņa Silicka foto

Vēstule redakcijai

Sveiciens telefonistēm!

- 07?
- Četrjortaja.
- Labdien!
- Da.
- Savienojiet, lūdzu, mani ar Rīgu.
- Kto?
- Ko nozīmē kto?
- Pi — pi — pi...

Es laikam neprotu runāt pa telefonu, jo tā nebija pirmā reize, kad man neizdevās pieteikt tālruni. „Četrjortaja” atsaucās 12.septembra pēcpusdienā, bet ne sevišķi sen mana saruna ar Preiļu telefonisti bija vēl īsāka. Tikko paspēju pateikt „Labdien!”, kad nenumurēta balss lepni atrauca: „Perestaņce v konce kon-

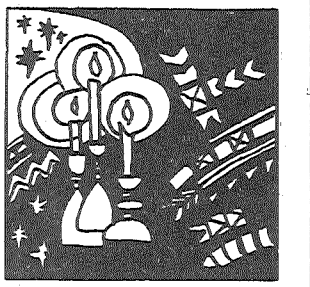
cov duraka vaļatj!”

Tante mani pamācīja, ka Preiļos sarunas jāpateic krieviski. Lūk, viņa vakar runājusi krievu mēlē, un tūlīt pat savienojusi. Vēlētos uzzināt, kāda iemesla dēļ cienījamās telefonistes manu lūgumu vēl nekad nav uzklauzījušas. Vai tiešām mana balss ir tik briesmīga? Es nepareizi runāju pa telefonu? Varbūt darīt kā to ieteica tante — runāt krievu valodā?

Priecāšos par atbildi, jo starppilsetu telefona pakalpojums nākas izmantot arvien biežāk, bet ar kodu no Vecvārka piezvanīt nevar.

Neizpratnē —
Anita Smojenska

Dzīvosim līdzī Baznīcas gadam

Ar 1.oktobri sākas Dievmātes godam veltītais Rožukroņa mēnesis. Tanī katoļu Baznīca ved mūs uz brīnišķo mīlās Dievmātes garīgo rožu dāru, kur mūs aicina apcerēt noslēpumus no Jēzus un Viņa Mātes dzīves.

Rožukronis tagadējā formā ir patīkamākais kristiešu lūgšanas veids ārpus Svētās Mises. Tā vienkāršību un dziļumu, tā skaistumu un spēku gadu simtiem ilgi ir apdziedājuši svētie, pāvesti un visi garīgās dzīves vadītāji. Rožukroni pazīst ikviens katolis. Iespējams, ka lielākā daļa to skaita katru dienu. Daudziem tas ir pirmā ticības grāmata, kurā viņi lasa, atkārtoti un aug no dienas dienā ar kristīgās ticības galveno patiesības faktoru, proti, Dieva cilvēktapšanu.

Mēs mīlam Rožukroni. Jo labāk to pazīsim, jo stiprāki augsim mīlestībā. Nekad nebūs par daudz uzsvert Rožukroņa nepieciešamību, ievērojot mūsdienīgo morāles pagrimšanu kā atsevišķa cilvēka, tā arī tautu dzīvē. Vairāku gadu simteņu gaitā Rožukronis ir pierādījis kā viens no iedarbīgākajiem un spēcīgākajiem ieročiem cīņā pret ļaunumu un arī kā labu darbu veicinātāju. Izcilas dvēseles visos laikos šajā vienkāršajā lūgšanā ir atradušas neizmējamu vērtību avotu.

Par vācu komponistu Jozefu Haidnu (1732.—1809.) stāsta, ka viņš skaitījis Rožukroni gandrīz katru dienu. Tādā veidā izcilais mākslinieks guvis ierosmi saviem mākslas darbiem.

Francū literatūrvēsturnieks Frederiks Ozanāms (1813.—1853.) no 1841.gada bija profesors Sorbonā. Viņš pētīja ģermāņu un romāņu tautu sakarus un kristīgo ideju ietekmi Francijas un Itālijas viduslaiku literatūrā. Reiz viņš nonāca Parīzē un kādu dienu aiz garlaicības ieguva baznīcā. Tā bija tukša. Tikai galvenā altāra priekšā kāds sirmgalvis, noņemts ceļos, sirsnīgi lūdzās. Viņš dievbijīgi skaitīja Rožukroni. Frederiks Ozanāms piegāja tuvāk un par lielu izbrīnu ieraudzīja, ka tas ir ievērojams franču matemātiķis un fiziķis Andrē Ampērs (1775.—1836.). Šī skata aizgrābts, arī viņš noņemts ceļos un savā dvēselē pārdzīvoja lielu pārvērtību, tā ka turpmāk viņš iesāka dedzīga kristieša dzīvi.

Kad vēlāk Ozanāms atcerējās šo savādo brīdi savā dzīvē, viņš atzinās:
— Ampēra Rožukronis iedarbojās manī vairāk nekā visi sprediķi un grāmatas!

Izmantosim šo mēnesi, lai lūgtos ar Rožukroni gan mājās kopīgi ar visu ģimeni, gan dievnāmā, to dziedot un skaitot.

„Ja vēlaties mieru savās sirdīs, savās mājās un dzimtenē, tad ik vakarus pulcējaties kopā un skaitiet Rožukroni,” raksta Svētais Tēvs Pijs XI.

1.oktobrī — Svētās Teresijas no Jēzus Bērna diena. Viņa ir visvairāk iemīļotā no visiem jaunlaiku svētajiem. Viņa piedzima 1873.gadā Francijā un savu bērniņu pavadīja Lisjē pilsētīnā. Būdam 15 gadus veca, viņa ar pāvesta Leona XIII atļauju iestājās karmelītu (mūku ordenis ar stingriem nabadzības noteikumiem, dibināts 1156.gadā) ordenī, bet jau 1897.gadā 24. mūža gadā mira. 1925.gadā pāvests Pijs XI viņu izsludināja par svētu. Divus gadus vēlāk viņa tika iecelta par pasaules misiju un misionāru aizbildni. Viņas ātrā uzvaras gājiena cēlonis slēpjas viņas lielajos tikumos un sevišķi viņas īpatnējā uzskatā par svētuma iegūšanu. Viņas ievadītais garīgās bērniības ceļš gūst arvien vairāk piekritēju un sekotāju. Arī mūsu dzimtenē maz ir to baznīcu, kur nebūtu Svētās Teresijas no Jēzus Bērna gleznas vai statujas.

Nesen izdota vērtīga grāmata par šo svēto, ko var iegādāties katrā katoļu baznīcā. Ieteicu to visiem izlasīt. Tur katrs kristietis atradīs daudz skaistu domu un ieceru.

4.oktobrī — Svētā Asīzes Franciska diena. Šo gadu var dēvēt par Asīzes Franciska gadu, jo paiet 765 gadi no viņa nāves (1182.—1226.). Šodien mēs godinām vienu no debesu milžiem. Viņš bija Dieva mīlestības dziedonis, trešā ordeņa dibinātājs, lielais dabas draugs, kas sauli, mēnesi un zvaigznes uzskatījis par saviem brāļiem un māsām, uz kura rokām un pleciem nolaidās putniņi, vīrs ar Kristus ciešanu brūcēm.

„Mans Dievs, mans viss!” šos Svētā Franciska vārdus mēs visi zinām, bet vai mēs esam tajos iedziļinājušies. Tie ir tik dziļdomīgi!

Ļoti celmsmīgu vārdus savā plašajā esejā par Svēto Asīzes Francisku ir rakstījusi mūsu rakstniece Zenta Mauriņa (1897.—1978.), kura pirms nāves pārgāja katoļticībā. Viņa 1961.gadā no Zviedrijas devās uz Asīzi, lai pēc iespējas plašāk iepazītos ar tām vietām, kas saistās ar Svēto Francisku. Šie apraksti publicēti 1965.gadā izdotajā grāmatā „Trimdas traģika”.

16.oktobrī visa pasaule atzīmē tagadējā pāvesta Jāņa Pāvila II ievēlēšanas dienu 1978.gadā. Šodien lūgsimies, lai Dievs viņu sargā un uztur, lai dara viņu laimīgu šinī dzīvē un lai nenodod ienaidnieku varā. Lūgsimies, lai Svētais Tēvs drīzumā apmeklētu Latviju.

18.oktobrī — Svētais Lūka, evaņģēlists. Viņš bija ārsts, pēc tautības grieķis. Svētais Lūka mums ir dārgs savu divu rakstu dēļ: proti, Evaņģēlija un Apustuļu darbu dēļ, ko viņš uzrakstījis, uzturēdamies Romā. Sevišķi plaši viņš raksta par Svēto Jāni Kristītāju, Dievmāti, Kunga Jēzus bērniību un tēlo vairākus notikumus no Pestītāja dzīves, notikumus, par kuriem citi evaņģēlisti neraksta.

Svētais Lūka miris mocekļa nāvē. 357.gadā viņa mirstīgās atliekas kopā ar apustuļa Andreja relikvijām ķeizars Konstantīns lika pārvest uz Konstantinopoli.

Leģenda piedēvē viņam daudzas slavenas Marijas un Jēzus gleznas. Lūka kā svētais ir ārstu un mākslinieku aizbildnis dieva priekšā.

28.oktobrī ir apustuļu Sīmaņa un Jūdas diena. Viņi pēc Jēzus debeskāpšanas darbojās Persijā, kur sludināja Evaņģēliju. Jāpiezīmē, ka apustulis Jūda un Jūdass ir divas dažādas personas. Jūdass arī bija Kristus mācekļi, bet vēlāk nodeva savu Mācītāju un pats dzīvi izbeidza pašnāvībā. (Mateja ev. 27,5)

Ir iespējams, ka Sīmanis ir bijis Kanas kāzu līgavainis. Šīs kāzas ar savu klātieni pagodināja Jēzus un Viņa Māte Marija. (Jāņa ev. 2.nodaļā)

Jūda tiek saukts arī par Tadeju. Viņa tēvs Alfejs bija Svētā Jāzepa tuvs radnieks. Apustulis Jūda ir sarakstījis vēstuli, kas uzņemta Svētajos Rakstos. Šīs īsās vēstules pamatdoma ietverta vārdos:

„Pasargiet sevi Dieva mīlestībā, gaidīdami mūsu Kunga Jēzus Kristus žēlastību, lai iemantotu mūžīgo dzīvi.” (21.pants)

Vispirms viņš sludināja Evaņģēliju Mezapotāmijā, bet Svētais Sīmanis — Ēģiptē. Cēzarejas bīskaps Palestīnā un kristīgā laikmeta rakstnieks Eusebijs (ap 265.—340.g.) savā 10.sējumu lielajā Baznīcas vēsturē raksta, ka imperators Domiciāns (51.—96.), pēdējais Flāviju dzimtas Romas ķeizars (81.—96.), Vespaziāna jaunākais dēls, Tita brālis un pēcnācējs pavēlēja atvest Jūdas mazdēlus, kas bija apsūdzēti pretvalstiskā darbībā un politikā. Uzliķojot viņu stipri sastrādātās rokas, kas skaidri liecināja par smago darbu un dzirdot mazdēlu stāstījumu par Jēzus valstību, kura valstība nav šīs pasaules, Domiciāns nekavējoties lika Jūdas mazdēlus atbrīvot. Lūk, pēc kā jau seno romiešu imperatori secināja, ka viņu uzticamie pavalstnieki nenodarbojas ar politikā. Vai šis papēmiens mūsdienās nebūtu vislabākais līdzeklis pēc cilvēku sastrādātām rokām noteikt, ar ko nodarbojas viņu pavalstnieki?

Apustuļi Sīmanis un Jūda mira mocekļa nāvē Persijā.

Dekāns Alberts Budžē

Latgales Televīzijas sabiedrības atklāta vēstule LR Augstākajai Padomei un LR Ministru Padomei

Ir beidzies pārejas periods, un Latvijas Republika ir pasludināta par brīvu, neatkarīgu valsti.

Šajā situācijā mēs, Latgales televīzija, vēršam parlamenta un valdības īpašu uzmanību uz Latvijas austrumdaļas — Latgales attīstību. Līdzšinējais atbalsts ekonomiski atpalikušajai Latvijas daļai, novadam, kurš ir vismagāk cietis migrācijas procesa rezultātā, joprojām ir izpaužies lielākoties vārdos.

Atskaitot dažus konkrētus soļus un Ministru Padomes lēmumus, Latvijas parlaments un valdība nav reāli atbalsstījuši pozitīvos procesus Latgalē, kuru attīstībā ir ieinteresēta Latvijas Republika. Latgales televīzija uzskata, ka viens no šādiem reālajiem soļiem būtu atbalsts Latgales televīzijai valdības līmenī.

Latgales Televīzijas sabiedrība vērš Augstākās Padomes un Ministru Padomes uzmanību uz to, ka Latvija ir vienīgā no Baltijas valstīm, kurā līdz nesenam laikam nebija republikas TV tīkla, reāli nav izveidots arī līdz šim. Visi televīzijas attīstībai atvēlētie līdzekļi republikā tika ieguldīti tikai

galvaspilsētā. Rezultātā Latvijas TV valsts kanāls pauda galvaspilsētas intereses, minimālu uzmanību pievēršot Latvijas attālākajiem novadiem. Latgalē, īpaši pierobežas rajonos, tas lielā mērā sekmēja asimilāciju, jo šie rajoni cieta no informācijas trūkuma. Vēršam jūsu uzmanību arī uz to, ka joprojām Latvijas Austrumu pierobežas rajonos ir vairākas zonas, kurās nav uztverama Latvijas TV I un II programma.

Tas, ka republikā nav izveidots TV tīkls, sevišķi sāpīgi bija jūtams šī gada janvāra traģisko notikumu laikā, bet jo īpaši PSRS valsts apvērsuma laikā šī gada augustā, kad pēc Latvijas TV ieņemšanas vienīgā raidošā televīzija Latvijā bija Latgales televīzija.

Tādēļ Latgales TV uzskata par nepieciešamu ieteikt Latvijas Republikas Augstākajai Padomei un Ministru Padomei nekavējoties sākt darbu pie Latvijas Republikas televīzijas tīkla izveides, veidot reģionālās TV studijas.

Pirmā no reģionālajām televīzijām darbu uzsāka Latgales Televīzijas sa-

biedrība, kura raida Austrumlatvijai no šī gada 1.jūlija.

Lai Latgales TV varētu izveidot spēcīgu reģiona informācijas centru un apmierinātu novada kultūras un etniskās vajadzības televīzijā, kā arī sniegtu regulāru informāciju par dzīves norisēm Latgalē visai republikai, Latgales Televīzijas sabiedrība lūdz Latvijas Republikas Augstākajai Padomei un Ministru Padomei sekojošo:

1) rast iespēju piešķirt Latgales televīzijai tehnikas iegādei 15 tūkstošu valūtas rubļu 1992.gada pirmajā ceturksnī,

2) iekļaut Latgales TV dotēšanu valsts budžetā, piešķirot 1992.gadā 2 miljonu rubļu,

3) sekmēt reģionālās TV studijas projekta pabeigšanu (pasūtītājs — Rēzeknes pilsētas valde, izpildītājs — „Pilsētprojekts”) un celtniecības uzsākšanu Rēzeknē 1992.gadā.

LTS priekšsēdētājs G.Klindžāns
LTS direktors P.Burmistrovs
LTS mākslinieciskais vadītājs U.Dvinskis

DZEJAS DIENAS — 91

Jasmuižas muzeja kārtējais Dzejas dienu sarīkojums bija veltīts šī gada jubiliāriem Jurim Pabērzam, Antonam Zvīdriņim, Antonam Rupainim un Paulīnei Zalānei.

Muzeja vadītāja Baiba Ducmane sniedza jubiliāru dzīves un daiļrades īsu raksturojumu, aicinot pēc sarīkojuma ar viņiem tuvāk iepazīties, apskatot izstādi „Tauta grib dzīvot”. Fotografijas, grāmatas, vēstules, rokraksti...

Rēzeknes Tautas teātris Māras Zaļaiskalns režijā, Antona Kūkoja scenogrāfijā, ko realizējusi uzvedumu daļas vadītāja, piedaloties aktieriem, piedāvāja Antona Rupaiņa komēdiju „Dzimtā zeme vai Vaca mīlesteiba naryus”. 1936.gadā sarakstītā luga ir veiklāka un stila un valodas ziņā grodāka par autora pirmo dramatisko darbu „Laikmetu maīna”. Tik reti mūs šādā nākas izsmieties no visas sirds. Pie tam dzirdēt īstu latgaliešu valodu atraisītā un meistarīgā aktieru sniegumā.

Arī Dzejas dienu viesi Pēteris Jurciņš un Andris Vējāns nevarēja vienaldzīgi paiet A.Rupaiņa ieguldījumam Latgales literatūras attīstībā.

P.Jurciņš atcerējās šīs lugas uzvedumu Nautrēnu vidusskolā, bet A.Vējāns dalījās atmiņās par tikšanās reizēm ar šo daudzpusīgo personību. Un, protams, neizpalika dzejnieku jaunāko darbu lasījums. Te bija gan novada folklorā dzīji sakņotais P.Jurciņa dzīves redzējums, gan A.Vējāna veltījumi Konstānces Daugules—Kempes simtgadei, A.Rupainim un A.Zvīdram.

V.Radis

ATTĒLOS: A.Vējāns un P.Jurciņš Jasmuižā, 1991.gada rudenī; skats no izrādes.

J.Silicka foto

Andris Vējāns

Dubna, zvaigznes un mēnesnieks

Viļņa plaukstas ūdensrozēs šūpo,

Lai tās blakus padebešiem zied,

Siltas miglas, saules rielā kūpot,

Tā kā līgavas pa pļavām iet.

Zvaigznes uzmet upei baltu saģšu,

Mēnesnieku kutinot aiz auss: Viņi dzīvo blakus tik daudz

nakšu,

Bet tas vecpūsis, kā tūļa gauss.

Bet tas, vecpūsis, uz Dubnu skatās,

Negrib ūdensrozēs vajā laist, Mīļi pakutinā lapas platās,

Zvaigznēm cerības kā rasa gait.

Atbrien rīts. Kur meklēt mēnesnieku?

Vai pie zvaigznēm viņš sev mieru rod?

Debesīm par skumjām, mums par prieku

Solās tikai Dubnai sirdi dot...

Kū dūmoj vai domā latgalīši Preiļu rajonā?

Sveiki! Vasals! Tai 1.septembrī skaņ skūlas koridori. Kots ir īsarodīs ar garu pīdzeivojumu stostu. Te nīmoz nav sliktok kai preses nomā, kur teik izklostēts milzeigs daudzums informācijas. Ar pyurmojom moceību stundem skūlas dzeive ir sokusis.

Nav rati jodzērd, ka pīnokuši gryuti laiki. Topēc myusu deputāti dūmoj, sprīž un roksta jaunus lykumus, lai tautai byutu „vīglok“ dzeivot. Skūla arī ir tej vīta, caur kuru izīt tauta. Topēc nav mozsvareigi, cik nūpītni jautojums par izgleiteību teik rysynots vajdeībā.

Kamēr izgleiteības ministrja dūmoja par jaunu Latgolas izgleiteības koncepciju, Latgolas studentu centrs veica aptauju myusu nūvoda latvišu vydusskūlos. Anketēšonā pīsadaleja pīcas Preiļu rajona vydusskūlas. Tyka aptaujots 171 skūlāns (11. un 12.klase) un 104 skūlotoji. Pavysam beja ītvarti 30 vaicojumi. Atbildes uz dažīm nu tīm šudīņ pīdovojam arī jysim. Bet pyrms to — nalelā atkope.

Cīnejami skūlāni un skūlotoji, jels paļdis jysim par atsauceību myusu veiktajā aptaujā. Pyrms ankešu rezultātu pīdovošonas es vālātūs izsaceit pors atzīņu, kas rodās uz mūnu nūvairojumu un pordūmu pamata.

Daudzkort man nocīs īgrymt pordūmos par latgaļu esameību uz šos zemis. Kopēc latgaļi nav pazuduši? Cik ilgi vēl turēsīs dzymtais vords ļaužu mutēs? Dažūs teikumūs uz šīm vaicojumim atbīdēt nav īspējams, bet eisumā izteikšu pors atzīņu.

Myusu nūvoda latgaliskais gors styprī vīn paplucynots gon krīvu, gon pornūvadnīku ītekmē, jo mēs bejam un asam vojoki sovā nacionali tautiskajā apzīņā. Preiļu rajonā šū ītekmī var nūvārot Leivonu pīlsātā, kur jaunīšu nūškerteība nu Latgolas jau radzama volūdas izvēlē. Tai, pīmāram, Leivonūs kots trešais aptaujotais skūlāns vairs narumoj latgaliski, kod Preiļūs — kots dasmytais. Latgolā

vēl tikai sok veidūtīs ūtro inteliģences paaudze, kod pornūvadnīkim — trešo un caturto. Leidz ar tū latgaļu inteliģencei ir daudz gryušok nūdrīšīnot sovu ītekmī ļaudīs. Latgaļim nav sova Ločplēša, kas godsymtu spēkā nastu latgaliskū lapnumu un nauzvaramū goru. Šaids tāls byutu joveidoj nakavējūtīs, ja grybam saglobot sevi. Apjaušūt atpaliceību modernos kultūras pīrkšā, latgaļam bīži vīn nocēs pījimt cytu ļaužu īrodumus, paražys un pat volūdu. Tei ir zynoma kauneība par sovu izcelsmi, kas nūdrīšīnoja talanteigu cylvāku zaudēšonu myusu pošū vajadzēibom.

Latgaļim ir nakavējūtīs jomaina atskaitīs sistēma. Stagnācijas godūs myus nūsauca par padūmjū cylvākim ar partiju un bez. Tagad mes tūvynojamīs reālom vēriteibom. Tai, pīmāram, Dīva valsteibā mēs vysī asam cylvāki, uz Zemes — eiropīši, Eiropā — baltīši, Baltejā — latviši, Latvejā — latviši ar latgalisku izcelsmi jeb latgaļi, Latgolā — Leitāni, Ziberņi, Vainodi, Strodi utt. Latgaļa vaicojumā ir svareigi, voi jys saskota tū vēsturiskā turpynojumu sevi nu tos tolos pagotnis, kas lyka apzynotis, ka asam latgaļi leidz myusu dīnom. Lai narostūs porpnotumi, ka otkon mēs teikom sadaleiti divos daļos, — latviši un latgaļi, tod es dūdu jysim sovu izpratni šīmā vaicojumā. Kots nu myusim, apzynodamīs sevi par latgali, uzskota sevi arī par latvīti. Jo latvišu tauta kai taida izaveidojās, saplyustūt četrom radnīceigom cīltīm — kuršim, zemgaļim, seļim un latgaļim (latvišim). Atšķireibā nu cytom cīltīm mēs asam saglobojuši dažas īpatneības tradīcijas, volūdā un tīceibā, kuru vacums aizīt tolā pagotnē. Sovā vēsturiskajā gojumā ir izveidojīs, ka ar vordim „latvīts“, „latvišu kultūra“, „latvišu volūda“ mēs saprūtām tikai pornūvadnīkus un sevi bez vysa latgalisko. Kaut gon tymā pošā laikā tys latgaliskais arī ir eisti latviskais. Kas tod Latvejai deva nūsaukumu,

karūgu, ja ne latviši, kurus mēs tagad saucam par latgaļim.

Īpašu navēreību izroda arī pašreizējo skūla Latgolā, kur skūlānam nanokas dzērdēt motīs volūdu it nīvīnā stundē. Jau nu mozūtnes bārnām izveidojas diveijaida atīksme pret izrunotū vordū. Taidā veidā mēs izveidojam mozvēriteības sajyutu ne tikai attīceibā pret volūdu, bet arī pret nūvoda kulturvidi, vēsturi un tradīcijom. Tai, pīmāram, Latgolas augstokū kolnu pazeist tikai 25 procenti aptaujotū skūlānu un 36 procenti skūlotoji. Kaut gon 88 procenti skūlotoji, kuri pīsadalejos anketēšonā, ir dzymuši Latgolā.

Lela ītekmē jaunīšu pašapzīņās veidošonā pīdar ģimenei. Vacoku pīmārs un darbeiba tīšā veidā atspūguļojās bārnū vālokajos gaitos. Un te lela daļa vainīs ir jouzajamos myusu vactāvīm un vacnotem, kas runodamīs ar sovīm mozbāmīm, sok nadabeigi lauzejītīs pornūvadnīku mēlē. Leidz ar tū atraudami dzymtas nu eistos patīseības, kaīda mytusi šai zemē jau daudzus godsymtus. Šaīda „oksteišonos“ nanok par lobu nī nūvoda kulturāi, nī arī katoļu bazneicai. Es saprūtū, ka jysim tū pīprosa bārnī, kuri ir nūryupējūsīs par sovu atvaseišū baltiskū izrunu. Bet tīcit man, ka šeit Latgolā latgaliskā intonācija nav izskaužama nu myusu runas baltīšu mēlē. Jo kots dūmoj, ka jys runoj pareizi, bet patīseibā tū var īmantot tikai attīceigā vidē — pornūvodūs. Arī ar latgaliskū intonāciju mēs nī ar kū naasam slyktoki par cītim. Voi anglīs kaunis nu amerikāpa, kas sovys izrunās pēc pat nasaprūt vīns ūtra?

Volūda ir dūta nu Dīva un topēc tei ir josorgoj!

Ja kaidam īr leidzeiga dūma voi arī cytaida, lyudzam raksteit: 226050, Rīga, Basteja bulvārī 10 — 19.

**Aivars Mackēvičs,
Latvijas Universitātes
Ģeogrāfijas fakultātes students**

Kas sargās tēvu zemi? Latvijas Republikai vajadzīgi robežsargi

Ir izveidota jauna valsts, kuras robežu apsargāšanai nepieciešami drosmīgi un stipri ļaudis. Robežapsardzības dienestā pēc brīvprātības principiem pieņem Latvijas Republikas pilsoņus, ne jaunākus par 18 gadiem un kuri pēc savām personiskajām morālajām īpašībām, izglītības, fiziskās sagatavotības un veselības stāvokļa ir spējīgi dienēt robežapsardzībā. Šajā dienestā nepieņem personas, kuras agrāk sodītas par noziegumiem, kā arī narkomānus, alkoholiķus, toksikomānus. Robežsargiem jāprot valsts valoda un jāspēj sazināties ar iedzīvotājiem tajā valodā, ko pārsvarā lieto attiecīgajā reģionā.

Personas, kuras pieņemtas Robežapsardzības dienestā un nav ieguvušas profesionālo izglītību (nav dienējušas PSRS Bruņotajos Spēkos obligātajā dienestā vai kurām nav PSRS Bruņoto Spēku virsnieka, praporščika vai virsdienesta karavīra dienesta pakāpes), tiks nosūtītas uz mācību iestādēm. Pārējie robežsargi apmācības veic īslaicīgos kursus.

Robežapsardzības dienestā pieņem uz rakstiska iesnieguma pamata, ar kuru jāgriežas rajona alternatīvā (valsts) dienesta nodaļā vai Latvijas Republikas Brīvprātīgo vienību štābā Rīgā, Hospitāļa ielā 15. Personas robežapsardzības dienestā tiek pieņemtas, pamatojoties uz Sabiedrības drošības departamenta mandātu komisijas lēmumu, bet pēc tam tiek nosūtītas apmācībā. Kursus beidzot, tiek piešķirts nosaukums „robežsargs“, attiecīgā dienesta pakāpe un amats aktīvajā dienestā vai rezervē.

Pratīsiēt japāņu valodu — būsiēt bagāti

„Time International“ raksta, ka pēdējā laikā amerikāņu studentu Japānas augstskolās kļuvis četras reizes vairāk. Austrālijā vairākās koledžās japāņu valodas apgūšana ieviesta kā obligātu mācību priekšmets.

Pēdējos gados visā pasaulē par 69 procentiem pieaudzis japāņu valodas apguvēju skaits un šobrīd tas sasniedzot jau 3 miljonus cilvēku. Kāpēc tāda centība? Aiz gluži fiziolo-

ģiskas intereses? Nē, ne tikai. Situācijā, kad japāņu firmas iekļuvušas visos kontinentos un gandrīz vai visās valstīs, tās meklē sev pārstāvjus no vietējiem iedzīvotājiem un, protams, priekšroku dod japāņu valodas prātējiem. Algas maksājot pasakainas.

Varbūt arī mēs, Latvijā, sāksim mācīties japāņu valodu?

„Baltijskoje vremja“ ID

Kurbūvēt izgāztuvi?

Samudžinājies mezgls

Ārkārtīgi sarežģīts un kritisks stāvoklis ir atkritumu savāktuvē pie Preiļiem. Kaitīgās vielas ar gruntsūdeņiem nonāk ūdens apgādes sistēmā un indē patērētājus. Pēc ilgākiem meklējumiem jauna vieta šādai savāktuvei atrasta Rušonas pagasta Pizānu sādžas nomalē. Te veikti ģeoloģiskie izpētes darbi, un pēc daudzo urbumu rezultātiem sastādīts projekts par vietas pielāgošanu. Taču vietējie iedzīvotāji ceļ iebildumus, par ko laikraksts „Novadnieks“ jau rakstīja. Publicēti arī pilsētas izpildkomitejas priekšsēdētāja J.Brica paskaidrojumi šajā sakarībā.

Pirms kāda laika redakcija atkal saņēma vēstuli, ko parakstījuši 25 cilvēki, tajā skaitā V.Smimovs, kura lauku mājas ietilpst šajā zonā. Ne daudž vēlāk plašu vēstuli redakcijai atsūtīja A.Berjoza, kurš 1987.gadā bijis komisijas sastāvā, meklējot pienācīgu vietu savāktuvei. Savās vēstulēs viņi atsauca uz postu, ko dabai nodarīs izgāztuve, uz tās atrašanās estētiskajiem aspektiem un ka kaitīgās vielas ar notek- un gruntsūdeņiem pa grāvjiem un strautiem nokļūs Preiļupē, tāpat joprojām cietīs rajona centrs.

Ar abām šīm vēstulēm redakcija iepazīstināja pilsētas vadību. Šajās dienās notika rajona atbildīgo personu apspriede, kurā viņi vienojās par kopīgo rezolūciju. Tajā paredzēja uzsvērt:

a) citu alternatīvu vietu rajonā atrast vēl grūtāk, te veikts liels darbs un ieguldīts daudz līdzekļu;

b) izpildot visus nepieciešamos priekšdarbus pirms celtniecības uzsākšanas, lai nepiesārņotu gruntsūdeņus, tāpat organizējot šīs glabātavas pareizu un efektīvu izmantošanu, nelabvēlīgā ietekme var būt minimāla;

c) izgāztuve kalpotu arī apkāmes

saimniecību vajadzībām, paglābtu no piegružošanas mežus, izmantotos karjerus;

d) ieteikt ar tuvāko viensētu saimniekiem vienoties par uzraudzību par atkritumu savākšanas pareizu ekspluatāciju, darbu apmaksājot pēc vienošanās. Materiāli atbildināma arī atsavinātās zemes vērtība. Pilsētas izpildkomitejai jāvienojas ar ieinteresētām personām par citu jautājumu, kas saistās ar savāktuves iekārtošanu un ekspluatāciju, atrisināšanu uz abpusēji izdevīgiem noteikumiem, materiālo un morālo aspektu griezumā.

Diemžēl laikā mēs nesapņēmam oficiālu dokumentu, kā bija apsolīts. Jau tāpat pagājis ilgs laiks, kopš redakcija saņēmusi minētās lasītāju vēstules, un, lai vēl turpmāk nevilcinātos, sniedzam atbildes, kādas bija iespējams redakcijas darbiniekam dzirdēt mutiski. Ja cienītie vides aizsardzības komitejas (solīja sagatavot pamatīgāku rakstu), sanitāri epidemioloģiskās stacijas un citi pārstāvji atsūtīs kādu oficiālu atbildi, publicēsim.

Tātad, viss atkarīgs no tā, cik pareizi un efektīvi tiks ekspluatēta šī savāktuve. Bet kur tam garantija? Un vēl. Redakcija ar šo dokumentu apskati ir savu darbu izdarījusi, mūsu pienākumos nav uzņemties šķērītienes lomu, mums nav tiesību iespaidot ne vienu, ne otru pusī — samudžinājies mezgls jāatrisina tām pašām.

Noslēgumā piebīdīšu, ka, cik zināms, kompetentās iestādēs — sanitāri epidemioloģiskajā stacijā, vides aizsardzības komitejā un citur — Pizānu sādžas iedzīvotāji nav griezušies. Bet kur tad paliek Rušonas pagasts, savu zemju saimnieks? Vai tad tam nepienākas galavārds?

A.Rancāns

Skolēnu un skolotāju aptauja

■ Vai jūs sevi uzskatāt par latgali (-ieti)?

Jā — 83 procenti skolēnu un 86 procenti skolotāju.

Nē — 17 procenti skolēnu un 14 procenti skolotāju.

■ Vai jūs lietojat latgaļu valodu?

Vispār nelietoju — 17 procenti skolēnu un 12 procenti skolotāju.

Tikai mājās — 23 procenti skolēnu un 27 procenti skolotāju.

Paziņu lokā — 48 procenti skolēnu un 54 procenti skolotāju.

Pie vecvecākiem — 31 procenti skolēnu un 29 procenti skolotāju.

Latgalē visur — 19 procenti skolēnu un 12 procenti skolotāju.

Citos apstākļos — 4 procenti skolēnu un 8 procenti skolotāju.

■ Latgaļu valodai Latgalē ir jārada lietošanas iespējas...

Lietvedībā — 4 procenti skolēnu un 2 procenti skolotāju.

Sabiedriskajās vietās — 37 procenti skolēnu un 42 procenti skolotāju.

Visur — 46 procenti skolēnu un 24 procenti skolotāju.

Citur — 46 procenti skolēnu un 24 procenti skolotāju.

Nekur — 6 procenti skolēnu un 13 procenti skolotāju.

■ Vai jūs mācītos skolā ar latgaļu apmācības valodu?

Jā — 39 procenti skolēnu un 16 procenti skolotāju.

Nē — 25 procenti skolēnu un 56 procenti skolotāju.

Neesmu par to domājis — 29 procenti skolēnu un 24 procenti skolotāju.

Nav atbildes — 7 procenti skolēnu un 4 procenti skolotāju.

■ Vai Latgalē ir nepieciešama augstskola ar latgaļu apmācību valodu?

Jā — 48 procenti skolēnu un 11 procenti skolotāju.

Tikai ar humanitāro ievirzi — 41 procenti skolēnu

un 48 procenti skolotāju.

Nē — 10 procenti skolēnu un 38 procenti skolotāju.

Nav atbildes — 1 procenti skolēnu un 3 procenti skolotāju.

■ Kādu iemeslu dēļ jūs pārceltos uz citu dzīves vietu ārpus Latgales?

Es to nekad nedarīšu — 48 procenti skolēnu un 63 procenti skolotāju.

Zemā kultūras līmeņa dēļ — 12 procenti skolēnu un 9 procenti skolotāju.

Materiālās dabas jautājumu dēļ — 12 procenti skolēnu un 9 procenti skolotāju.

Zaudēta latviskā un latgaliskā kultūrvidē — 8 procenti skolēnu un 8 procenti skolotāju.

Cits iemesls — 13 procenti skolēnu un 5 procenti skolotāju.

■ Kur jūs vēlētos dzīvot?

Viensētā — 32 procenti skolēnu un 35 procenti skolotāju.

Ciemā — 6 procenti skolēnu un 4 procenti skolotāju.

Ciematā — 17 procenti skolēnu un 8 procenti skolotāju.

Mazpilsētā — 37 procenti skolēnu un 48 procenti skolotāju.

Rēzeknē, Daugavpilī — 2 procenti skolēnu un 4 procenti skolotāju.

Rīgā — 6 procenti skolēnu un 2 procenti skolotāju.

Citur — 9 procenti skolēnu un 3 procenti skolotāju.

■ Jūsu attieksme pret reliģiju

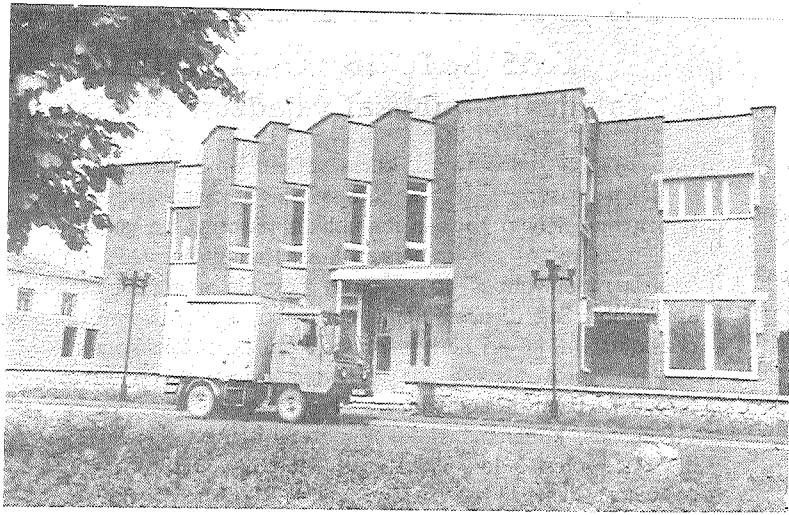
Esmu ticīgais — 42 procenti skolēnu un 31 procenti skolotāju.

Neesmu ticīgais, bet atbalstu — 37 procenti skolēnu un 40 procenti skolotāju.

Neitrāla — 19 procenti skolēnu un 27 procenti skolotāju.

Esmu pārliecināts ateists — 0 procenti skolēnu un 1 procenti skolotāju.

Nav atbildes — 2 procenti skolēnu un 1 procenti skolotāju.

Jaunas telpas saņēmuši Līvānu sakaru nodaļas darbinieki. Tas dos iespēju uzlabot pakalpojumu sniegšanu pilsētas un apkārtnējo pagastu iedzīvotājiem.

ATTĒLĀ: jaunā pasta māja Līvānos.

Jāņa Silicka foto

Vai dzīvība ar mani joko..?

Kas sargās bērnus?

Dienai dzīstot, izdzīva arī divas jaunas dzīvības, un viņu tuvīnieki vēl gadu desmitiem nespēs iziet no šīs traģēdijas melnās tumsas. Tas bija 1. septembra novakarē, kad divām meitenēm, māsiņām, Preiļu 2. vidusskolas astotklasniecēm uz lauku ceļa uzdrāzās automašīna. Braucējs neapstājoties aizņņoja tālāk, un nāvi nesošā automašīna varbūt vēl kādās mājās būtu likusi sirdīm lūst bēdās... Pēc šīs mašīnas neprātīgā brauciena un izskata tai pretimbraucošās mašīnas vadītājs Jānis Proms nojauta ko nelāgu un, kad pēc brīža ieraudzīja avārijas vietu, visu saprata. Viņš ar savu automobili devās bēgošajiem pa pēdām. Ar viņa, kā arī ar kolhoza „Sīkukalns” mehāniķa palīdzību vainīgos izdevās atrast.

Katru dienu mūsu bērni dodas ceļā uz skolu. Katru mātes pavada ar vārdiem — esi uzmanīgs uz ielas, uz ceļa. Esi uzmanīgs! Bet kas bērnu pasargās no piedzēruša šoferā joņošanas, no bravurīga nekauņas drāšanās, no tiem, kam uz ielām nepastāv nekādas uzvedības normas?

Rīts pie Preiļu 1. vidusskolas. Uz to pa Daugavpils ielu no abām pusēm plūst skolēnu straumītes. Pavērojiet, kā bērni pūlas pāriet ielai! Kaut ir uzliktas ceļazīmes „Uzmanību, bērni!”, no simts garāmbraucošām mašīnām neapstājas... neviena. Kaut visas ielas garumā ir ātrumu līdz 40 kilometriem ierobežojošas zīmes, reti kurš šoferis to ievēro. Par piena mašīnām vispār nav ko runāt! Tās, jau sākot ar agru rīta stundu, cauri pilsētai rīko ātrumsacīkstes. Un tā jaunāko klašu skolnieciņi mīņājas ielas malā, līdz sadūsojas un skriešus metas pāri ielai, bet tuvojošās mašīnas ātrumu pat nesamazina...

Kāpēc šai vietā nav uz ielas uzziņmēta pāreja? Kāpēc, piemēram, Aglonā pie skolas uz ielas ir ceļazīme, kas pārtrauc transporta kustību stundās, kad bērni iet uz skolu vai no tās? Kāpēc ceļu milicijas dienests neseko, kas pilsētā notiek vismaz uz galvenajām ielām? Kāpēc nevarētu pārņemt citu valsti policistu pieredzi — laikā, kad skolā sākas vai beidzas mācības, uz tuvējiem krustojumiem stāv policisti un regulē satiksmi, lai skolas bērni neapdraudētu un šoferu nebedrētu (kas tik raksturīgi „padomju” šoferiem) atgrieztos mājās? Sos jaunajumus uzdevu ceļu milicijas nodaļas priekšniekam JĀZEPAM UJĀNOVAM un izziņas inspektoram JĀNIM SPARĀNAM.

— Vespirms par gājēju pāreju pie skolas. To un vajadzīgās ceļazīmes, kuru izvietošana shēmu esam iedevuši, neierīko komunālo uzņēmumu kombināts. Par esošo ātruma zīmju ievērošanu un ārzemēm. Mūsu valsts šoferus vēl ilgi

varēs atšķirt no ārzemniekiem ar to, ka viņi neprot uzvesties uz ielas. Ārvalstu mašīnu vadītājiem neienāk ne prātā neievērot savas zemes likumus. Soda nauda — 10 rubļi par zīmes neievērošanu, ir pārāk niecīga, lai ielu huligānu piespiestu iemācīties, kā uzvesties uz ielas. Kad strādājām ar brīdinājuma taloniem, bija efektīvāk.

Ari mūsu nodaļas spēki ir par maziem, mēs nemiņīgi no sava tiešā darba tiekam atrauti uz visādiem pasākumiem. Tie ir dažādi festivāli, sarīkojumi. Tagad jāpiedalās slēgtā kara komisariāta apsargāšanā.

Tomēr uzskatām, ka ar darbu tiekam galā samērā labi. Šogad ir noticis mazāk avāriju nekā pērn, mazāk bijis uz ceļiem ievainoto, mazāk bojā gājušo. Un neesam pelnījuši arī aizvainojoši nievājošo atlieksmi no tautas, kā tas bija, piemēram, 15. augusta svētkos Aglonā, kur liela daļa cilvēku, protams, ieradās lūgt Dievu, bet pietiek arī tādu, kas par katru cenu ar visu mašīnu mēģina piespraukties pie baznīcas vārtiem, nerēķinoties ar citiem. Vienu Preiļu jaunkungu, kurš lūgšanas laikā „dragāja” gar pašu baznīcu, pat „nocēlām” no motocikla. Ierasties Aglonā varbūt vēl varētu arī bez mūsu palīdzības, bet gribētu redzēt, kā tiktu galā, kad tūkstoši mašīnu reizē sāktu aizbraukšanu.

— Bet atgriezīsimies tomēr pie konkrēta jautājuma par bērnu drošību uz ceļiem un ielām.

— Apsolu, centīsimies sekot, lai uz ielām tiktu ievēroti noteiktas braukšanas ātrums, — atbildēja Ujānova kungs.

Kopš mūsu sarunas ir pagājuši jau vairāk nekā nedēļa. Pa ielām, dūmus no izpūtējcaurulēm bagātīgi šķiezdami, drāž automobiļi, ielas malā mīņājas bērni...

Varbūt par savu skolēnu drošību būtu jāiestājas skolas vadībai, bet savu bērnu sardzē — arī pilsētas deputātiem?

L.Sila

Mūžīgais temats

Avižniekiem ir tādi temati, kas mūžīgi un tomēr tik jauni kā mīlestība. Pie tiem droši pieskaitu ielu apgaismošanu. Kas tur liels: pakarini stabos elektriskās spuldzītes un laikā, „kad pār zemi nolaižas krēsla”, ieslēdz lampu. Un tomēr no tā visa var „iztaisīt” neatrisināmu problēmu. Preiļos tā ir ar Daugavpils ielu — druscip izgaismota centrā pie krustojuma, druscip pie linu fabrikas.

Vienu dienu nopriecājos, kad šajā ielā maniju stabos iekāpušus pazīstamus elektromontierus, mainot lampiņas — nu būs gaišs kā dienā! Bet nekādi brīnumi nenotika — ar dažū pārdegušu lampiņu nomaiņšanu nekā nav mainījies. Ja ne rekonstrukcija, tad papildus apgaismošana te vajadzīga.

Jāsaka, ne tikai šajā ielā. Nu ir klāt rudens, garie un tumšie vakari, vēlie un tikpat tumšie rīti — bet pilsēta grimst enā. Tāds lietu stāvoklis pa prātam ļautīņiem ar tumšiem nolūkiem, un nez vai mūsu mērija ir uz vienu roku ar viņiem?

Vēl mums ir tā: ja viena roka ko iesāk darīt, tad otra aizgriežas uz citu pusi, lai neredzētu. Tā ir ar darbiem parka ūdeņu sistēmas tīrīšanā. Vispār šajā rajona centra daļā ar apgaismošanu ir bijis gaužām bēdīgi, un rudens tumšajās naktīs te „dur kaut aci”. Bet tagad, ar tīrīšanu kļuvis vēl jaunāk. Par kādu traģisku gadījumu pavēstīja apmeklētāja redakcijā.

14. septembra agrā rīta stundā, pulksten piecos, uz darbu steigšies ar velosipēdu piena pārvadājamās autocisternas šoferis Igors Vilcāns. Ceļš pa tiltiņu pāri ūdenskritumam (ar ūdens nolaišanu diķos un kanālos tā vairs nav) zināms un ierasts, bet tikko viņš nokļūst uz šī tiltiņa, tā iegāžas kanālā uz akmeņiem un... slimnīcā. Rīta krēslā nav pamanījies, ka tiltiņš vidū izjaukts, pievestas dzelzsbetona caurules, acimredzot, lai novietotu caurtekā.

Vai tie, kas iesākuši šeit darbu, nevarēja parūpēties par apgaismojumu? Un vai pilsētas saimniekiem nav jāgādā, lai viss būtu pēc noteikumiem? Cik vēl cilvēku pakļauti traumām, ejot uz darbu pa neapgaismojotajām ielām, caur parku? Rudens tikko sācies.

A.Rancāns

SPORTS

Ja ne bagāti, tad vismaz uzņēmīgi...

Arī fizikulturā un sportā ienāk brīvprātības princips. Beidzot nevienš ne-stādīs fiktīvas atskaites, bet sacensībās piedalīsies tie, kuri trenējas. Vienīgi ar finansēm paliek kā bijis — pārpalikuma princips. Bet tā kā šobrīd nekas „pāri nepaliek”, tad vienīgais, ar ko kaut ko var sasniegt sportisti, ir uzņēmīga darbošanās.

Tāpat arī skolās. Te nu gān nevar būt absolūta brīvprātības principa. Fizikulturā stundas ir obligātas visiem, fiziskās sagatavotības programma arī. Vienīgi ar to skolotāju uzņēmību... Kuram tā ir, to visi rajonā labi zina, kuram nav — arī zina, un tas paliek uz paša skolotāja un skolas vadības sirdsapziņas.

Fizikulturā skolotāju pirmajā apspriedē, kad runāja par izmaiņām sacensību struktūrā, skolēnu zināšanu vērtēšanā, sporta kluba „Cerība” (kurš būtībā ir skolu kurators) priekšsēdētājs Imants Babris sacīja, ka uz sacensībām ar varu nevienš nevilks. Fizikulturā skolotāja aktivitāte vai pasivitāte esot katra goda lieta. Ja direktoru šāds skolotājs apmierina — lai strādā. Vien cik ilgi var apmierināt?

Būtiskākās izmaiņas šajā mācību gadā — arī fizisko sagatavotību vērtēs pēc ballu sistēmas. Obligātas paliek ieskaites. Tiem, kas trenējas, sacensību pietiks. Galvenās — skolēnu sporta spēles. Notiks rajona, zonas, pēc tam republikas sacensības.

Fizikulturā skolotāja pirmais uzdevums ir pārorientēt skolēnus no

1.oktobris —

Starptautiskā vecļaužu diena

Apvienoto Nāciju Organizācijas Ģenerālā asambleja, sākot ar 1991.gadu, 1.oktobrī izsludinājusi par Starptautisko vecļaužu dienu. Tās mērķis — pievērst sabiedrības uzmanību iedzīvotāju novecošanas problēmām, veco ļaužu dzīves grūtībām, vientuļiem veciem cilvēkiem.

Šajā šakaībā Latvijas Republikas Sociālās nodrošināšanas ministrija ierosina sociālās nodrošināšanas nodaļu vadītājiem un pansionātu direktoriem, sadarbojoties ar rajonu sieviešu biedrībām un citām sabiedriskajām organizācijām, organizēt Starptautiskās vecļaužu dienas atzīmēšanu.

Pasākumu vidū rajonu un pilsētu valsts, kooperatīvie un citi uzņēmumi, sabiedriskās organizācijas un fondi tiek aicināti organizēt 1.oktobrī dažāda veida palīdzību (materiālie pabalsti, dāvanas u.tml.) veciem vientuļiem cilvēkiem. Rajonu, pilsētu un pagastu pašvaldības tiek lūgtas iedalīt līdzekļus dāvanu un materiālo pabalstu piešķiršanai veciem cilvēkiem, īpašu uzmanību veltot vientuļiem un maznodrošinātiem pensionāriem.

Mīlestība veicina veselību

Izdevumā „Kurier Polski” mediķi atgādina, ka aizvadītās gripas epidēmijas laikā izdevies savākt jaunus zinātniskus pierādījumus par pozitīvo emociju ietekmi: tie cilvēki, kuri epidēmijas laikā varējuši saņemt mīlestības apliecinājumus, daudz efektīvāk spējuši pretoties gripas vīrusiem.

ASV mediķu publikācijās apgalvots, ka laimes izjūta nostiprina cilvēka organismu, palīdz uzveikt jebkuru citu slimību, ne tikai gripu vien.

Hormons oksitocīns, kas izdalās, ja cilvēks ir pozitīva stresa stāvoklī, esot efektīvāks līdzeklis pret slimību nekā aspirīns. Pensionēts precēts pāris uzrāda labākus vispārējās veselības stāvokļa rādītājus nekā atraiņi. Mātes mīlēti un ar krūti baroti bērniņi, pēc statistikas vidējiem datiem, ir veselīgāki, nekā no pudelītes ēdināti. Maiņgums ir medicīnisks faktors.

„Baltijskoje vremj.” D

Kobra apsargā dārgakmeņus

Dārglietu izstādē Šrilankas galvaspilsētā Kolombo pasaules lielāko safīru no zagļiem sargā... indīga kobra. Mēs domājam, ka tā būs vislabākā drošības sistēma, paskaidroja oficiāls Šrilankas dārglietu asociācijas pārstāvis.

Nesen atklātajā starptautiskajā dārglietu izstādē kādā stikla vitrīnā čūska apsargā divus dārgakmeņus, kuru vērtība ir 4 miljoni (1,1 miljoni dolāru). Oficiālais pārstāvis vēl piebilda, ka šie akmeņi pieder asociācijai un nav pārdodami. Viens no tiem ir pasaules lielākais zvaigzņveida safīrs un sver 393 karātus, bet otrs — 103.

Šī kobra ir jau strādājusi līdzīgā izstādē Zviedrijā.

LETA - REUTER

SPORTS

SPORTS

agrākās nūjas disciplīnas uz iekšēju nepieciešamību sportot. Varbūt jau pirmajās jaunā mācību gada dienās vajadzētu runāt par to, ka tagad esam neatkarīga valsts, un vairs nav aiz kalniem laiks, kad Latvijas sportisti veidos patstāvīgas komandas Olimpiskajās spēlēs, pasaules čempionātos utt.

Ka panākt šo krāso lūzumu bērnu un vecāku apziņā, proti — sportošana vajadzīga ne tikai tiem, kuri grib sasniegt augstus sportiskos rezultātus? Pagaidām tas ir vienādojums ar daudzlietu nezināmajiem. Bērni redz atlieksmi pret fizikulturā. Pasliktinās apgāde ar sporta inventāru, tas kļuvis dārgāks, un rajona tautas izglītības nodaļa, protams, vairs nespēj finansēt tā iegādi. Tā atkal esot katras skolas iekšējā lieta, kur pirkīt un par ko pirkīt bumbas, slēpes utt. Uzskatot jauno mācību gadu, centralizēti TIN sagādes grupa nav nopirkusi neko.

Skolu sporta bāzes ir vājas. Vienīgi Preiļu 2. vidusskolai ar milzīgām pūlēm (pagaidām uz kredīta) izdevās nopirkt gumijas segumu un iekārtot vēl vienu sporta sektoru. Tagad jaunāko klašu audzēkņiem uz šī laukuma notiek fizikulturā stundas. Bet skolotāji, direktors lūdzas, meklē līdzekļus, lai atdotu parādu.

Jau pirmajās mācību gada dienās fizikulturā skolotāji saskārās ar to, ka bērniem nav treniņtēru, sporta apavu, kuru daudzlietu vecākiem tā arī neizdevās iegādāties. Varbūt vajadzīgs vēl viens talons, jo nav nekāds noslēpums — daļu sporta inventāra, arī apģērbus, uzņēmīgi cilvēki izved ārpus republikas.

Sporta komitejas priekšsēdētājs

SPORTS

fizikultūriešiem ieteica aktīvāk sadarboties ar vietējām pašvaldībām. Īpaši tiem entuziastiem, kuri organizē sacensības. Arvīds Pošeika atzīst, pašvaldības jāorientē uz to, līdzekļus tās iedalītu tām komandām un sportistiem, kas trenējas regulāri. Taču — vai visas pašvaldības būs atsaucīgas? Līdzšinējā pieredze rāda, ka (ar nelieliem izņēmumiem) pagaidām tās nav bijušas sporta rosinātājas. Bet laiki mainās, pašvaldību finansiālais statuss arī, tajās ievēlēti daudzi enerģiski deputāti. Atliek cerēt, ka arī pašvaldības, to pastāvīgās komisijas atbalstīs fizikulturā, jo īpaši — bērnu sportu.

Jaunums — skolu sporta klubi

„Cerības” priekšsēdētājs Imants Babris, informējot par skolu sporta klubu izveidošanas principiem, uzsvēra divas priekšrocības. Sporta klubs skolā būs juridiski noformēta organizācija ar savu kontu bankā un līdzekļiem (ja tāds izdosies sarūpēt), kuru tas varēt izmantot pēc saviem ieskatiem: inventāra iegādei, speciālistu nolīgšanai, sportistu prēmēšanai. Ja skolā izveidojas sporta klubs, tad tas ir tiesīgs daļu līdzekļu, kas paredzēti bērnu sportam, pārņemt savā ziņā.

Protams, lai izveidotu sporta klubu, ir vajadzīgi vairāki svarīgi priekšnoteikumi. Galvenais — atbilstoša bāze. Vēlā ņemami arī līdzšinējie sportiskie rezultāti, skolotāju vai treneru kvalifikācija. Būs vai nebūs sporta klubi mūsu rajona skolās, to rādīs laiks.

Aina Iljina

Arsts brīdina

"Klusais slepkava"

Tuberkuloze ir viena no visbīstamākajām infekcijas slimībām mūsu rajona iedzīvotājiem, it sevišķi — plaušu tuberkuloze. Tuberkulozes izraisītājs — „klusais slepkava” — iekļūstot novājinātā cilvēka organismā, sāk plaušu audu noārdīšanu, atstāj negatīvu iespaidu uz sirdi, centrālo nervu sistēmu utt. Cilvēks nejūtas slims, kaut gan bacīli jau intensīvi veic savu nāvējošo darbu.

Parasti, kad parādās pirmās nespēka pazīmes, novājšana, klepus, kad var sākties plaušu asiņošana, cilvēks griežas pie ārsta, bet plaušas jau ir slimības skartas, tajās izveidojas kavernas (dobumi). Šajā periodā arī ārstēšanās ir sarežģītāka, nav izslēgta operatīvā ārstēšana, vai arī var iestāties nāve. Tāpēc vajag pēc iespējas ātrāk konstatēt saslimšanu ar tuberkulozi, jo agrīnās stadijās šī slimība ir ļoti labi ārstējama.

Praktiski visefektīvākais plaušu tuberkulozes konstatēšanas paņēmiens ir fluorogrāfiskās vai rentgenoloģiskās apskates. Šī metode uzreiz var dot atbildi par jūsu veselības stāvokli un atklāt plaušu tuberkulozi tad, kad jūs vēl neskatīet sevi par veselu.

Visvairāk ievērojamas fluorogrāfiskām apskatēm ir jāpiegriež lauku iedzīvotājiem, jo viņi var inficēties no liellopiem un citiem lauksaimniecības dzīvniekiem.

Mūsu lauku rajona apstākļos šis jautājums ir aktuāls, un fluorogrāfiskās apskates — vienīgā iespēja izsargāties no tuberkulozes vai arī atklāt tuberkulozi agrīnā stadijā. Labāk ziedot vienu dienu, lai izietu fluorogrāfisko apskati, nekā gadu vai pusotra, lai iezārstētos.

Vēršoties pie mūsu rajona iedzīvotājiem, gribu atgādināt, ka „klusais slepkava” jūs apdraud, un izsargāties no tā jūs varat tikai paši, izejot fluorogrāfisko apskati. Padomājiet, kas vērtīgāks — jūsu veselība vai laiks, ko patērējat, izejot medicīnisko apskati.

A.Lioznovs,
Preiļu prettuberkulozes
slimnīcas ārsts

Raida Latgales
televīzija

OTRDIEN, 24.septembrī
plkst.20.30 — Latgales ziņas
krievu valodā, plkst.21.00 — latgaliešu valodā.

TREŠDIEN, 25.septembrī
plkst.20.30 — Telediskusija
„Zemessardzes veidošanās Latgalē”.

CETURTDIEN, 26.septembrī
plkst.20.30 — Pilsētvidē Latgalē.

PIEKTDIEN, 27.septembrī
plkst.20.30 — Latgales ziņas
krievu valodā, plkst.21.00 — latgaliešu valodā.

SESTDIEN, 28.septembrī
plkst.20.50 — Latgales TV
muzikāli izklaidējoša programma — „Ansambļis „Rauši” no Ciblas”. (15.septembra raidījuma atkārtojums.)

SVĒTDIEN, 29.septembrī
plkst.20.15 — Latgales TV
kultūras programma.

Otrdiena, 24.septembris

1.programma

17.55 Bēnu muzikālais klubs.
18.25 Bloknots.
18.30 TZD.
18.45 Pakāpieni.
19.30 Aizrautīgu cilvēku pasaule.
19.50 Mākslas filma „Marjuss”. 2.sēr.
21.00 Informatīvā programma.
21.40 Dok.filma „Pāvels”. 1.,2.sēr.
23.35 TZD.
23.50 Muzikālā prognoze.

2.programma

18.50 Krievijas parlamenta vēstnesis.
19.00 Mult.filma.
19.15 Tālie Austrumi.
20.00 Vēstis.
20.15 Labu nakti, mazuļi!
20.30 Dok.filma „Stalīna sindroms”.
21.50 Basketbols. ACSK - Tallinnas „Kalev”. 2.puslaiks.
22.25 PSKP. Dzīve un liktenis.
23.00 Vēstis.
23.20 Starptautiskais tenisa turnīrs.
23.55 Mūzika uz ūdens. 2.raidījums.
00.35 Olimpiskā turnīra kvalifikācijas spēle futbolā. PSRS - Ungārija. 2.puslaiks.

Trešdiena, 25.septembris

1.programma

6.30 Rīts.
9.05 Kopā ar čempioniem.
9.20 Bēnu muzikālais klubs.
9.50 Dok.filma „Pāvels”. 1.,2.sēr.
11.30 Piecas dienas Tveras zemē.
12.00 TZD.
12.10 Menedžeru skola.
15.00 TZD.
15.15 Mākslas filma „Jūras ļaudis”. 1.sērija.
16.20 Koncerts.
16.40 Bēnu stunda.
17.40 Bloknots.
17.45 Planēta.
18.30 TZD.
18.45 Mult.filma.
18.55 Futbols. PSRS - Ungārija.
21.00 Informatīvā programma.
21.40 Kinopanorāma.
22.55 TZD.
23.10 D.Šostakovičs. 7.simfonija.

2.programma

8.00 Rīta vingrošana.
8.20 Mult.filmas.
8.45 Vācu valoda.
10.15 Dzīvnieku pasaulē.
11.00 PSKP. Dzīve un liktenis.
11.30 Dok.filma „Sumbra medības”.
12.30 Koncerts.
13.00 Mākslas filma „Jaunākā māsa”. 2.sērija.
14.05 Koncerts.
17.00 Dzied G.Besedina.
17.20 Zin.pop.filma „Sājaino kalnu liktenis”.
17.45 Mult.filmas.
18.15 Tikai sports.
19.00 Vizītkarte. 3.raidījums.
20.00 Vēstis.
20.15 Labu nakti, mazuļi!
20.30 Dervīss - 91.
21.00 Fila Donahju programma.
21.50 Bez retušas.
23.00 Vēstis.
23.20 Svētā Krievijas zeme. Volodgas tikšanās.
00.20 Rokashumba. Astrahaņas „Dinamo” - ASK (Minska).

17.45 Mult.filmas.
18.15 Tikai sports.
19.00 Vizītkarte. 3.raidījums.
20.00 Vēstis.
20.15 Labu nakti, mazuļi!
20.30 Dervīss - 91.
21.00 Fila Donahju programma.
21.50 Bez retušas.
23.00 Vēstis.
23.20 Svētā Krievijas zeme. Volodgas tikšanās.
00.20 Rokashumba. Astrahaņas „Dinamo” - ASK (Minska).

Otrdiena, 24.septembris

17.00 Diena pasaulē.
18.00 Šodien.
18.05 Sacensības velomoto krosā
19.05 Latvijas Republikas starptautiskā atzīšana.
19.35 Arēna.
19.50 Lūdzu vārdu!
20.00 Šodien.
20.20 Bēniem. „Ar makšķeri. Rīts” TV uzvedums. Mult.filma „Lidojošais kucēns”.
20.40 Ziņas (krievu val.).
21.00 Zaļais ceļš.
21.30 V.A.Mocarta mūzikas gads. 35.simfonija Re mažorā (Hafnera).
22.00 Panorāma.
22.20 Mākslas filma „Divainā mēnessgaismā”.

Trešdiena, 25.septembris

GALVENAIS REDAKTORS PĒTERIS PĪZELIS

Laikraksts iznāk kopš 1950.gada 29.marta, otrdienās. Dibinātājs un izdevējs - apgāds „Avīze”, Rīgā,K.Barona ielā 2. Reģistrācijas apliecība Nr.0091.

Redakcijas adrese: 228250, Preiļos, Aglonas ielā 1. Tālrunis 22305. Datorsalikums. Iespēsts ražošanas apvienības „LITTA” Daugavpils tipogrāfijā, Valkas ielā 1. Ofsetiespiedums. 2 nosacītās iespiedloksnes. Metiens latviešu izdevumam 9191, krievu - 3275.

Pasūtījuma indekss 68169.

Vissavienības TV programma

Ceturtdiena, 26.septembris

1.programma

6.30 Rīts.
9.00 Angļu valoda.
10.00 Futbols. PSRS - Ungārija.
12.00 TZD.
12.15 Iekšlietu ministrija ziņo.
12.30 Lietišķais kurjers.
14.15 Telemikss.
15.00 TZD.
15.15 Mākslas filma „Jūras ļaudis”. 2.sērija.
16.20 Mult.filma.
16.50 Biržas pilots.
17.00 J.Bahs. 3.Brandenburgas koncerts Sol mažorā.
17.15 Dok.filma „Babijara”.
17.40 Bloknots.
17.45 ...Līdz sešpadsmit un vecākiem.
18.30 TZD.
18.45 Karjeras ābece.
19.00 Iekšlietu ministrija ziņo.
19.15 ASV mākslas filma „Mērijas Džēras bojāeja”.
21.00 Informatīvā programma.
21.40 Ēterā - mūzika.
23.35 Per krievu emigrantu muzejam atdotajiem mākslas darbiem.
0.25 Sarunas ar bīskapu V.Rodzjanko. 6.raidījums.

2.programma

7.30 Brīdīs. Telebirža.
8.00 Rīta vingrošana.
8.15 Spāņu valoda.
9.15 E.Biljutina mākslas studija.
9.40 Sarunas par krievu kultūru. 2.raidījums.
10.30 Ritmiskā vingrošana.
11.00 Bez retušas.
12.10 Dok.filma „Varoņi un nodevēji”.
13.15 Mākslas filma „Ilgā atbalss kalnos”. 1.sērija.
14.40 Koncertfilma.
15.15 Dziesmas turpinājums.
17.00 Mult.filma.
17.10 Iraklijs Andronikovs.
18.15 Dzied I.Žurina.
18.30 Basketbols. Samaras „Stroitel” - Rīgas VEF.
20.00 Vēstis.
20.15 Labu nakti, mazuļi!
20.30 Šķautnes.
21.15 KPFSR Augstākās Padomes sesija.
21.55 Piektais ritenis.
23.00 Vēstis.
23.20 Starptautiskais tenisa turnīrs.
23.35 Piektais ritenis.
00.35 PSRS meistarsacīkstes basketbolā vīriešiem.

Piektdiena, 27.septembris

1.programma

6.30 Rīts.
9.00 Inovācija.
9.15 Mult.filma.
9.30 ASV mākslas filma „Mērijas Džēras bojāeja”.
11.15 ...Līdz sešpadsmit un vecākiem.
12.00 TZD.
15.00 TZD.
15.15 Mākslas filma „Jūras ļaudis”. 3.sēr.
16.25 Uzvarētāji.
17.25 Krievijas un krievu tautas likteņi literatūrā un folodokumentos.
17.55 Biržas ziņas.

Latvijas TV programma

17.00 Diena pasaulē.
18.00 Šodien.
18.05 Multikoncerts.
18.20 Opera „Svētais pavasaris”.
19.00 TV pastāvīgā komisija.
20.00 Šodien.
20.20 „Ar makšķeri. Diena” TV uzvedums.
20.50 Ziņas (krievu val.).
21.00 Vizīte.
21.40 Mēmiņu laiki.
22.00 Panorāma.
22.20 Jaunatnei „Pirmā prognoze”.
23.20 „Skabargas” nakts pielikums.

Ceturtdiena, 26.septembris

17.00 Diena pasaulē.
18.00 Šodien.
18.05 Dok.filma „Jānis Jaunsudrabiņš”.
18.25 Pie Sudmaļu ģimenes Liepājā.
18.50 Pēc zvana.
19.20 Sēta.
19.50 Deputāta komentārs.
20.00 Šodien.
20.20 „Ar makšķeri. Vakars” TV uzvedums.
20.35 Mult.filma.
20.45 Ziņas (krievu val.).
21.00 Programma X.
22.00 Panorāma.

18.25 Bloknots.
18.30 TZD.
18.45 Cilvēks un likums.
19.30 Partneris.
20.00 Brīnumu lauks.
21.00 Informatīvā programma.
21.40 Vīrietis un sieviete par ģimeni, tuvību un mīlestību. Mūzikas apskats. A.Maļņina balle...

2.programma

7.00 Lietišķa cilvēka rīta stunda.
8.00 Rīta vingrošana.
8.20 Mult.filma.
8.30 Angļu valoda.
9.00 1.simfonija Fa mažorā. 10.skapdarbs.
9.35 Angļu valoda.
10.05 A.Ostrovskā lugu varones. 2.raidījums.
11.00 K-2 piedāvā.
12.00 Mūsu korespondents ziņo.
12.15 A.Rozenbauma dziesmas.
13.00 Mākslas filma „Ilgā atbalss kalnos”. 2.sērija.
14.10 Iraklijs Andronikovs.
17.00 Ceļotāju klubs.
18.00 Jums spēlē bājānistu duets - V.Gaidukovs un S.Larionovs.
18.15 Alise.
19.00 Krievijas valdība.
19.15 Dok.filma „Taiga svētdienā”.
19.25 Mākslas filma „Sauls zemē”.
20.00 Vēstis.
20.15 Labu nakti, mazuļi!
20.30 Mākslas filma „Arkādija Fomiča komiteja”.
21.25 Neatkarīgais komentārs.
21.40 KPFSR AP sesija.
22.25 Lai skan bitli.
23.00 Vēstis.
23.20 Starptautiskais tenisa turnīrs.
23.35 Televīzijas cikls „Baltā vārna”.
0.35 Futbols. „Lokomotiv” - ACSK.

Sestdiena, 28.septembris

1.programma

8.00 Ritmiskā vingrošana.
8.30 TZD.
8.45 Dok.filma „Lielā, biezā, tumšā mežā”.
9.15 Veselība.
9.45 Dzīvnieku pasaulē.
10.30 Rīta izklaidējoša programma.
11.00 Ekoloģiskā aģentūra.
12.20 Režisora A.Beļinska filmas. „Vājprātīgā piezīmes”.
13.30 „Burda Moden” piedāvā...
14.15 „Suhova - Kobilina lieta”. Iepazīstinām ar televīzijas daudzseriju filmu.
15.00 TZD.
15.10 Par Krievijas rakstnieku kongresu.
15.40 Mākslas filma „Tiešā mantiniece”.
17.25 Tēls.
18.25 Lielā Kremļa pils.
19.00 Mult.filma „Biūte Maija”. 14.sērija.
19.25 Mākslas filma „Dāmu drēbnieks”.
21.00 Informatīvā programma.
21.40 Studija Retro.
22.40 Pasaules meistarsacīkstes svarcelšanā.
23.25 TZD.
23.45 Eiropa plus.
00.45 Par Krievijas pēdējā imperatora un viņa ģimenes dzīvi.

2.programma

8.00 Rīta vingrošana.
8.15 Mult.filma.
8.30 Par tautas tradīciju atdzimšanu.
9.00 Dok.filma.
10.05 V.Majakovska meita Maskavā.
10.50 Dok.filma „Būve”.
11.00 Pius vienpadsmit.
13.00 Tovstonogova teātris. bez Tovstonogova.
14.30 Mākslas filma.
16.10 Dok.filma.
16.40 Festivāls Postmontre - 91.
18.10 Jaunais Pigmaliions. Konkursprogramma.
18.55 Futbols. Kijevas „Dinamo” - Mīniskas „Dinamo”.
20.50 Džeza mūzikas koncerts.
21.50 M.Zvaneckis. Izlase.
23.00 Vēstis.
23.20 Starptautiskais tenisa turnīrs.
0.20 PSRS meistarsacīkstes rokasbumbā.

Svētdiena, 29.septembris

1.programma

8.00 Ritmiskā vingrošana.
8.30 TZD.
8.45 Sportoto izloze.
9.00 Mūsu darzs.
9.15 Rīta agrumā.
10.00 Tēvzemes sardzē.
11.00 Rīta zvaigzne.
12.00 Ceļotāju klubs.
13.00 Lauku dzīve.
14.00 Dok.filma „Koncerns Gazprom”.
14.15 To jūs varat.
15.00 TZD.
15.15 Lielais Amerikā.
15.50 Rokstunda.
16.50 Dok.filma „Pavlovskas medības”.
17.20 Starptautiskā panorāma.
18.05 Pasaules tautu pasakas.
18.10 V.Disnejs piedāvā...
19.00 Dzied V.Leontjevs.
19.40 Mākslas filma „Suhova - Kobilina lieta”. 1.filmas 1.sērija.
21.00 Informatīvā programma.
21.40 Kas? Kur? Kad?
22.25 Futbola apskats.
22.55 Televīzijas sporta vakars.
0.45 Pasaules meistarsacīkstes svarcelšanā.
1.30 Mūzikas klubs - 1.

2.programma

8.00 Rīta vingrošana.
8.15 Mult.filma.
8.25 Kolāža.
8.30 Dok.filma „Baikāla simfonija”.
9.50 Tēvoča Vaņas multi - pulci.
10.40 Dok.filma „Profesora Kreitera zeme”.
11.10 Fila Donahju programma.
12.00 Starptautiskais tenisa turnīrs.
13.45 Logs.
14.15 Dok.filma „Dzīve pēc dzīves”.
16.05 Televīzijas izrāde „Dižā kņaziste”.
17.00 Veltījums kritušajiem Krievijas aizstāvjiem.
17.30 Ģnbojedova svētki Hmelitā.
18.15 Mūzikas kolekcija.
18.40 Lūdzu vārdu!
18.55 Dok.filma „Pēc vārds liktenim”.
19.10 Folkoras pasaulē.
20.00 Vēstis.
20.15 K-2 piedāvā.
21.00 Krievijas rekviems.
23.00 Vēstis.
23.20 Starptautiskais tenisa turnīrs.

20.20 Dok.filma „Brīvība”.
20.35 Miedzīpš nāk...
20.50 Ziņas (krievu val.).
21.00 Tautskolotājs un tautas mākslinieks Haralds Mednis.
21.45 Tonis - 9.
22.00 Panorāma.
22.20 Labvakar!

Svētdiena, 29.septembris

10.00 Skan Kuldīgas ērģeles.
10.30 Programma nedzirdīgajiem.
10.50 V.Pavlovskis. „Lapsēns blēdis”.
Leļļu teātra izrāde.
11.40 K latviešu dziesmu svētki Toronto.
12.25 Katorgas zemē - Kolimā.
12.55 Liepājas dzintars - 91.
13.55 Kuība New Age.
14.30 A.Kasona. „Koki mirst stāvus”.
Valmieras teātra izrāde.
16.45 Liepājas dzintars - 91.
17.50 Vispasaules latviešu zinātņu kongresa atskaites.
18.20 Volfgangs Dāziņš.
19.00 „U - ū!” Sasaušanās Latvijas bērniem.
19.45 Ziņas (krievu val.).
20.00 Miedzīpš nāk...
20.15 Latvijas hronika. Kinožurnāls.
20.30 Panorāma.
21.05 Apvārsnis.
22.00 Komponists Ēriks Bergmanis.
22.35 Visu vai neko. TV viktorīna.

LĪVĀNU STIKLA FABRIKAI steidzami vajadzīgi

** mūmieki 1.cehā — alga aptuveni 400—500 rbj.,
** šihtas iebērēji — 415—500 rbj.,
automašīnu vadītāji 1.cehā — 550—600 rbj.,
transporta strādnieki — 500 rbj.,
** stikla formējošo mašīnu operatori — 550—700 rbj.,
TKD kontrolieri — 400—500 rbj.,
ventilācijas iekārtu atslēdznieki — 450 rbj.,
** stikla kausētāji — 450—600 rbj.,
* stikla pūtēji — 450—800 rbj.,

* stikla izstrādājumu apdarinātāji — 600—800 rbj.,
noliktavu darbinieki — 300 rbj.,
* pie 10 (sievietēm 7,5) gadu darba stāža pensija tiek noformēta 50 (45) gados.
** pie 12,5 (sievietēm 10) gadu darba stāža pensija tiek noformēta 55 (50) gados.
Visi strādājošie katru dienu tiek nodrošināti ar ēdināšanas taloniem 2,50 rbj. vērtībā.
Pieteikties LSF kadru daļā. Tālruni 43171, 44479.

Malnavas lauksaimniecības tehnikuma neklātienes nodaļa

turpina uzņemt audzēkņus 1991./92. mācību gadam
ar vidējo izglītību šādās specialitātēs:

lauksaimniecības mehanizācija (kvalifikācija — tehniķis mehāniķis), mācību ilgums 2 gadi 10 mēneši;
lauksaimniecības ekonomika (kvalifikācija — ekonomists grāmatvedis), mācību ilgums 1 gads 10 mēneši.

Iestājoties tehnikuma neklātienes nodaļā jāiesniedz:

direktoram adresēts iesniegums,
dokuments par izglītību (oriģināls),
iestādes vadītāja apstiprināts izraksts no darba grāmatīņas,
medicīniskā izziņa (3x4 cm bez galvas segas),
četras fotokartītes (3x4 cm bez galvas segas),
uzvārda maiņas gadījumā — dokumenta noraksts, kas apliecina uzvārda maiņu.

Abās specialitātēs audzēkņus uzņem bez iestājāpārbaudījumiem un bez vecuma ierobežojumiem.
Tehnikuma adrese: 228051, Ludzas raj., p/n Vītoļi, telefons 31148.

Šī gada 28.septembrī Rudzētu pagastā tiek rīkots SVECIŠU VAKARS

Eleonorvīles kapsētā plkst.15.00,
Steķu kapsētā plkst.16.00,
Rudzētu kapsētā plkst.17.00.

SVECIŠU VAKARI

Jersikā notiks

6.oktobrī — Madaliņas kapos plkst.16.00, Meža kapos
plkst.17.00, Jersikas kapos plkst.18.00;
12.oktobrī — Upenieku kapos plkst.16.00, Šķapuru kapos
plkst.17.00, Iesalnieku kapos plkst.18.00.

Rušonas pagasta valde rīko SVECIŠU VAKARU

28.septembrī
Rutuļu kapos plkst.16.00,
Žagatu kapos plkst.17.00,
Eikša kapos plkst.18.00,
Kristapiņu kapos plkst. 19.00.

Preiļu pagasts rīko

SVECIŠU VAKARUS

5.oktobrī — Seiju kapos plkst.16.00, Rībuļu kapos plkst.17.00,
6.oktobrī — Ivdriņu kapos plkst.16.00, Pupāju kapos plkst.17.00,
12.oktobrī — Dzeņu kapos plkst.16.00, Šoldru kapos plkst.17.00,
13.oktobrī — Moskvino kapos plkst.16.00, Vaivodu kapos
plkst.17.00.

Upmalas pagasta valde rīko

SVECIŠU VAKARU

5.oktobrī
Vanagu kapos plkst. 16.30,
Vārkavas kapos plkst. 18.00.

Skumju brīdī esam kopā ar Annu Sparāni, TĒVU smiltājā guldot.
Reģiona statistikas nodaļa

Pārdod

grūnsnu teli kolhoza „Vārkava”
Sītagos. J.Danovskis;

govu Upmalas ciema
Brakovskos. Lācis;

šī gada 28. un 29.septembrī no
plkst.9.00 līdz 12.00 Preiļos pie uni-
versālveikala pārdos augļu kociņus
un ogulājus;

sanemāra kucēnus ar ciltsrakstiem
par līgumcenu. Zvanīt 34467.

Maina

trīsstabu dzīvokli Preiļos, Leņina ie-
lā 6—1 pret atsevišķiem divstāvu un
vienistāvu dzīvokļiem.

Pērk

svaigu cūkgaļu un liellopu gaļu.
Cena 12 rbj. par kilogramu. Zvanīt:
Jēkabpils 30910.

Dažādi

Atrasti bērnu ratīpi. Zvanīt:
Līvāni 42375.

Jēkabpils AK—8 Līvānu filiāle

aicina darbā
autoatslēdznieku, apkopēju
(ražošanas telpās).

Preiļu pilsētas valde

lūdz ierasties tos
autoīpašniekus, kuriem
vajadzīgas autoriepas un
kuri vēl nav pieteikušies. Var
ierasties arī tie, kam
vajadzīgas automašīnas
„Taurija” autoriepas.

Preiļu rajona mednieku saimniecība

1991.gada 29.septembrī
(nevis 23.septembrī, kā
publicēts laikraksta iepriekšējā
numurā) rīko *Latgales zonas
medību suņu izstādi*.
Izstāde notiks pie Preiļu
mežniecības ēkas. Reģistrācijas
sākums plkst.8.00. Suņa pasē
obligāti jābūt atzīmei par
potēšanu 1991.gadā.
Orgkomiteja

Rēzeknes piena konservu kombināts

pieņem no iedzīvotājiem
standarta kartupeļus pret tūlītēju
apmaksu. Cena 1,50 rubļi par
kilogramu. Zvanīt: Rēzekne
32939 vai 32454.

Ai,tēt,man brīžiem liekas-
Sirds aiz sāpēm gurst ...
Bet zinu... jāiztur.

Izsakām dziļu līdzjūtību Anto-
nam Vaivodam sakarā ar TĒVA
nāvi.

Darba biedri

Tikai šis tālums vistālākais,
Tikai pēc šķiršanās šis
Nekad vairs tikšanās nav.

Izsakām līdzjūtību Anatolijam
Ruskulim un Antoņinai Zariņai
VECMĀMIŅU un MĀMIŅU
smiltājā izvadot.

Aglonas slimnīcas un
ambulances kolektīvs

Dusi saldi,māmulīte,
Mūža gaitas beigušās,
Lai nu viegli zemes mātē
Pārkļāj smilšu paladziņu.
Izsakām līdzjūtību Teklas
ELSTES piederīgajiem,viņu smil-
tājā pavadot.

Kolhoza "Galēni" valde un
arodkomiteja

Tu esi katram viena, tomēr tikai
viena,

Pie kuras kā pie saules bērni
turas klāt,
Un tomēr ir tik grūti, zaļām
skujām birstot,
Uz mūžu smagai zemei tevi
atdot, māt.

V.Zariņš
Izsakām līdzjūtību Intai un An-
trai, MĀMUĻU smiltājā guldot.
Aglonas vidusskolas kolektīvs

Vēl sārta ausmas būs un rieti
liesmos,
Ik ziedu naktī veldzēs rasas
malks,
Bet tavu pusdziedāto dzīves
dziesmu
Nu tālāk vēji kapu kokos šalks.
B.Saulītis

Esam kopā ar Janīnas VERDI-
NĀS piederīgajiem, no viņas uz
mūžu atvadoties.
Aglonas lauku slimnīcas
kolektīvs

Vēl gribējās strādāt, dzīvot un
būt,
Bet pēkšņi nakts, un saule jau
zūd.

M.Ķempe
Dalām bēdu smagumu ar Ja-
nīnas VERDIŅAS piederīgajiem.

Padomju saimniecības „Aglona”
kolektīvs

Vēl galā nav darbs,
Vēl nebeidzās dziesma —
Iejaucās liktenis skarbs,
Nodzīva dzīvības liesma.

J.Sirmbārdis
Skumju brīdī esam kopā ar
Janīnas VERDIŅAS piederīga-
jiem.

Padomju saimniecības „Aglona”
pīļu fermas kolektīvs

Kur es savas sāpes likšu,
Kam es lūgšu spēku dot?
Es vairs tevi nesatikšu,
Visu mūžu dzīvoju.

Z.Purvs
Dalām bēdu smagumu ar Ana-
toliju Ruskuli, VECMĀMIŅU ka-
pu kalnā izvadot.
Terapijas nodaļas kolektīvs

Tavs mūžs kā ābeļu dārz
Paliks tiem, kas tālāk ies.

J.Rūsiņš
Sāpju brīdī esam kopā ar ārstu
Anatoliju Ruskuli, VECMĀMIŅU
smiltājā izvadot.
Preiļu poliklīnikas kolektīvs

Jel neraudiet — mans sāpju ceļš
ir galā,
Es upei melnajai nu pāri jau.
Es dusu klusā aizmirstības salā,
Kur ciešanu un sāpju vairāk
nav.

Skumju brīdī esam kopā ar He-
lēnu Dubovsku, BRĀLI smilšu kal-
nā izvadot.
Kopsaimniecības „Gališi”
kantora kolektīvs

Negribas sacīt atvadu vārdus,
Liekas, par agru vēl.
Daudzsolīši un rūsgani
Pakalnos pilādži kvēl.
Likten, atnāksi citureiz,
Sodien tu esi te lieks.

A.Svētiņa
Izsakām līdzjūtību piederīga-
jiem, no Aloiza VAIVODA atva-
doties.

Kopsaimniecības „Vanagi”
kolektīvs

Paliks gaišums, ko tu dzīvē
devi...

Preiļu 1.vidusskolas kolektīvs
izsaka līdzjūtību Olgaī Skudrai,
MĀMUĻU mūža gaitās izvadot.

Pasaule ir tik milzīga,
Bet tu man esi viena.

L.Livena
Dalām bēdu smagumu ar tevi,
Antra, un piederīgajiem, MĀMI-
ŅU mūžībā aizvadot.

Klasesbiedri un audzinātāja

Un galu galā — kas ir mūžs?
Viens dzīpārs laika likteņpūri,
Viens mirklis, un jau vēsums
pūš
No neatgriezamības jūras.

Sērojam kopā ar Janīnas VER-
DIŅAS tuviniekiem, guldot viņu
zemes klēpī.

Aglonas pagasta valde

Nu vakars,
Augu dienu strādāts, steigts,
Kad atskatās, tik daudz vēl
nepabeigts.
Par īsu mūžs, par īsu darba
dienu.

P.Sils
Kad pār Janīnas VERDIŅAS
mūža mājām klājas atvadu ziedi un
sirdī iegūlusies zaudējuma sāpe,
esam kopā bēdās ar piederīgajiem.

Preiļu slimnīcas un poliklīnikas
kolektīvs

Mēs redzējām šorīt, kā tavās
takās
Raudāja rasa dimanta lāsēm,
Gribējām satikt vēl tevi un
pateikt
Par tavu mūžu klusu — paldies.
G.Selga

Izsakām dziļu līdzjūtību Janī-
nas VERDIŅAS ģimenei, viņu
pāragri smiltājā izvadot.
Aglonas ambulances kolektīvs

No tevis, māmulīt, vēl staros
spoža gaisma,
To kapu velēnām un smiltīm
neaizbērt.

V.Rūja
Izsakām visdziļāko līdzjūtību
Valentīnai Cakulei, no MĀTES uz
mūžu atvadoties.

LSB „Vārpa” Preiļu rajona
prezidijs

Tēva mūžs ir bērnu mūžos
pārkalts,
Tēva mūžs nu viņos tālāk zied.

Kad baltas sveces raud uz TĒVA
kapa, esam kopā ar Valentīnu An-
dreja m. Caluļi šajā vissmagākajā
brīdī.

Preiļu RRA „Ražība” kolektīvs

Mums dzīvē, māmiņ, pietrūks
tevis,
Un ceļa nebūs, kurā tūties ļauts,
Tas gaisums, ko mums līdzī
devi,

Ļauj tālāk iet un paveikt ļoti
daudz.
Z.Purvs
Dziļi sērojam kopā ar Paulīnu
un Aivaru Lazdāniem un viņu tu-
viniekiem, pavadot MĀMUĻU
smiltājā.

Līvānu bioķīmiskās rūpnīcas
kolektīvs

Caur saulainu rītu
Tu projām aizgāji klusi.
Tāda mīļa, balta,
Zem gadu nastas nogurusi.

Izsakām līdzjūtību Viktoram Klin-
džanam sakarā ar MĀTES nāvi.
Autobusu parka kolektīvs